

קרוב אליך

מבית גילוי דעת

עבודת ה' ברוח חסידית

הפסקת אש, היום
שאחרי... איך
פוקחים עין טובה?
הרב חגי לונדין

עלה עלינו

הם השאירו הכל מאחור והגיעו, לא
מחפשים שושנים ונאבקים באושר
באתגרים. ראיון ליום העצמאות

יוצאים מהמקלט אל הבשורה

הרב דני לביא < מבט
אל גודל התקופה



עוד חוזר הניגון
וגם משפחת וסרטייל
חוזרת לשאנור • מיוחד

עם הנצח מנצח
הרב יואל בייטש

כשאהרן משמיע קול
עדה האוזר

החייל והחסידים
שיצאו לחירות
מיכי יוספי



הרמב"ם היומי

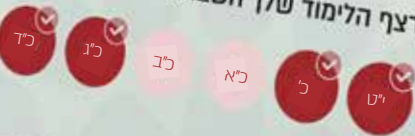
"חכיבה תורה על לומדיה בכל יום
ויום כיום שנתנה מהר סיני"

ברכות טוב

בוקר טוב, דוד ישראלי
היום ה-74 של לימוד הרמב"ם היומי
ספר אהבה · הלכות תפילה · פרק י"ב



רצף הלימוד שלך השבוע:





אפליקציה

חדשה!

באוויר, בים וביבשה עכשיו גם אתה יכול!

להורדה בחינם



פירוש
חדש



מעקב
אישי



הגרלות



פירוש
חיתריק



חוויתי
למשתמש

yad14.co.il



Disponível na
App Store



Disponível na
Google Play

חשבת ותכננת? שחרר...

חברים יקרים, נכנסנו לאור המיוחד של חודש אייר שכולו בתוך ימי ספירת העומר. ראוי להזכיר את דברי השפת אמת המצביע על כך שימי הספירה נזכרים בתורה בתוך פרשת המועדות - בין פסח לשבועות - כי הם ימים חגיגיים כמו חול המועד, כך שאנו בתוך תקופה של קדושה רצופה, מחג יציאת מצרים עד קבלת התורה.



הכנה לסיפור הבא, נוסף כמה ממילות הנחמה שמופיעות בהפטרות פרשת השבוע; מילים שבכל זמן יכולות לעודד ולשמח. וכך נאמר בדברי הנביא עמוס: "וְשָׁבְתִי אֶת שְׁבוֹת עַמִּי יִשְׂרָאֵל וְכִנּוּ עָרִים נְשֹׁמוֹת וְיָשְׁבוּ וְנִטְעוּ כְרָמִים וְשָׂתוּ אֶת יַיִן וְעָשׂוּ גִזְוֹת וְאָכְלוּ אֶת פְּרִיָהֶם. וְנִטְעַתֶּם עַל אֲדָמְתְּם וְלֹא יִנְתְּשׁוּ עוֹד מֵעַל אֲדָמְתְּם אֲשֶׁר נָתַתִּי לָהֶם אָמַר ה' אֱלֹהֵיךְ".

חברים יקרים, את המילים היקרות הללו שמתגשמות כיום מול עינינו באופן פלאי ביותר, כדאי לקרוא בלב מרוכז בבית הכנסת, בבית או גם בגיליון שבידכם, וזאת כהקדמה לסיפור החסידי דלהלן.

לא להשתעבד

מעשה היה בתלמידי האדמו"ר הצמח צדק שמאוד רצו להיות אצלו בליל הסדר. כיוון שהם היו שרויים בעניות גדולה, לא היה בידם כסף כדי לעשות את הדרך בכלי תחבורה, ומשכך הם יצאו למסע של הליכה רגלית לעיירה לובביץ', מתוך תקווה שיוכלו להיות עם הרבי בליל הסדר, ומתוך ציפייה לקבל ממנו דרך בעבודת ה' ובפרט לאור זמן חירותנו - החירות לעבוד את ה' ולממש את כיסופי הנשמה.

כשהגיעו סוף סוף ליעדם, נודע להם שהצמח צדק נוהג לערוך את הסדר רק עם בני משפחתו הקרובים. אתם יכולים לשער את האכזבה, אחרי ימים רבים של הליכה מאומצת, ובמיוחד כאשר המניע שלהם הייתה השאיפה הרוחנית לזכות לגילויים חדשים בעבודת ה'. במאמר מוסגר, נזכיר שהיו צדיקים שפתחו את הדלתות בליל הסדר לתלמידיהם וחסידיהם והיו שנהגו אחרת, ומי יבוא בסוד עבדי ה'.

בצר להם, אמרו החסידים לעצמם שאם לא מתאפשר להיות עם הרבי בליל הסדר, לפחות ינסו להיות אצל בנו השני, המהרי"ל - רבי יהודה לייב, שלימים נודע כהאדמו"ר מקאפוסט - כיוון שידעו שגם אצלו אפשר לזכות לאורות נפלאים בליל הסדר, בדומה למה שהם כל כך השתוקקו. אבל לצער הלב, גם מבית המהרי"ל לא התקבלה רשות לארחם, כיוון שגם הוא נהג שלא יהיה אף אחד בליל הסדר על שולחנו מלבד בני המשפחה. הפעם החסידים לא יכלו לשאת את הכאב, ואחרי הפצרות מרובות הם קיבלו רשות להיכנס לשולחנו של המהרי"ל - אבל רק לאחר שיסיים לערוך את הסדר.

הבשורה הזו עודדה ושימח את ליבם, ובאמת לאחר שערכו את הסדר באכסניה שלהם הם מיהרו לביתו של המהרי"ל, והוא נכנס עמם בדברים אודות המשמעות של מושג החירות, שהוא ההפך משעבוד. לפעמים אנשים משועבדים באופן אובססיבי למחשבה שטוענת שדבר מסוים צריך להיות בדיוק כמו שהם חושבים, כמו בהקשר לחסידים הללו שחשבו שאם לא נהיה בליל הסדר על שולחנו של הצמח צדק או אצל בנו, לא נוכל להשיג את ההשגות הרוחניות למשך כל השנה. אבל - חידד להם המהרי"ל - רצון ה' הוא שתהיה לנו חירות אמיתית. זאת אומרת, שאם הדברים מסתדרים כמצופה - אדרבה; ואם לא - עלינו לדעת שזו דרך אחרת לפגוש את ריבוננו של עולם.

דבקות בצבא הצאר

המהרי"ל המשיך וסיפר לאורחים שבמהלך החורף של השנה הקודמת הגיע ללובביץ חייל 'קנטוניסט' - צעיר שמסר נפשו על שמירת מצוות בשורות הצבא הרוסי, כאשר הוא חווה קושי בל יתואר כדי לשמור על כשרות, שבת וכל היבט שהוא. הוא נכנס אל אביו הצמח צדק וטען בפניו שהוא מרגיש שהוא כבר לא יכול לעבוד את ה' בתוך כל ההוויה

הוא הצליח לשמור על עצמו בהכרה שהוא יהודי, להקפיד על המצוות שהתאפשר לו לקיים בתוך המסגרת של הצבא הנכרי - הכוללת מטבח טרף, אווירה עוינת וחברה מקולקלת - ואפילו להרגיש דבקות של קשר עם ה'.

הנוראה הזו של צבא הצאר.

מה השיב לו אבא, הצמח צדק? - המשיך המהרי"ל וסיפר - הוא הסביר לו כך: כיוון שה' סובב את הדברים שאתה נמצא במצב הנורא הזה ואין לך אפשרות לשנות אותו, בוודאי יש לך היכולת לעבוד את ה' ולמלא את רצונו בצורה שלמה ובשמחה ממש, גם כשהנסיבות ממש לא נראות כך.

אבי - אמר המהרי"ל - האיר לחייל את הדרך והורה לו איך להתחזק במצבו הנורא ולהיות עבד ה' בכל מצב ובכל זמן, וגם הדין אותו בפרוטרוט לגבי ההתמודדויות השונות במציאות המעשית שהוא חי בתוכה, ולימד אותו שגם בתוך המציאות הבלתי-רצויה הזו הוא יכול להיות בן חורין ולדבוק בה'. ספציפית הוא הודיע את ה' שיש לליל הסדר, זמן חירותנו, מתוך הכרה שהמעמד הזה הוא השורש של עם ישראל.

לפני זמן מה - סיים המהרי"ל את סיפורו - הגיע הקנטוניסט שוב לאבא, והפעם כדי להודות לו על כך שבזכות ההוראות שהעניק לו, הוא הצליח לשמור על עצמו בהכרה שהוא יהודי, להקפיד על המצוות שהתאפשר לו לקיים בתוך המסגרת של הצבא הנכרי - הכוללת מטבח טרף, אווירה עוינת וחברה מקולקלת - ואפילו להרגיש דבקות של קשר עם ה'.

להסתכל, להודות ולחייך

אותה חבורת חסידים ששמעה את הדברים מפי המהרי"ל לא היו אנשים פשוטים; יש להניח שבמסורת החסידית יכנו אותם 'בני עלייה' ועובדי ה' באמת. ואף על פי כן, המהרי"ל הצליח להאיר להם נקודה שאולי הם לא תפסו קודם לכן בכוחות עצמם: אם חייל קנטוניסט שנמצא באופן מתמיד במצב שזכאי להיקרא בלשוננו 'על הפנים', למרות זאת הוא אינו משועבד כלל למצבו ויכול להיות דבוק בה' בשלמות ובשמחה, כך גם החסידים בני העלייה בוודאי אינם משועבדים לשולחן הסדר של הצמח צדק או לסדר אחר וכדומה, ויש להם אפשרות להגיע לדבקות שהם כל כך רוצים בכל מצב.

מי ייתן שהדברים הללו יחלחו גם בנו. בוודאי טוב לערוך תוכניות ולפעול כדי שהמציאות תהיה כמו שרצינו בתום לב, ועם זאת תמיד עלינו לזכור שגם כשהדברים לא מסתדרים כמו שחשבנו שנוכל להם - כבר קיבלנו מריבוננו של עולם את המתנה של זמן חירותנו, מתנה שהולכת וממשיכה איתנו בכל יום מימי ספירת העומר ובמשך כל השנה, ובזכותה יש לנו היכולת תמיד - גם כששומעים חדשות לא טובות או חווים מצבים לא רצויים - להסתכל סביבנו ולראות את הנוכחות של ה' בכל זמן ומצב. לזה ייקרא חירות אמיתית: להסתכל סביבנו, להודות ולחייך.

חברים יקרים, לחיים! מי שיקנה יין משובח לסעודת שבת זו או בשבתות הקרובות, כדאי שיקרא בקול את הפסוק הזה: "וְשָׁבְתִי אֶת שְׁבוֹת עַמִּי יִשְׂרָאֵל וְכִנּוּ עָרִים נְשֹׁמוֹת וְיָשְׁבוּ וְנִטְעוּ כְרָמִים וְשָׂתוּ אֶת יַיִן וְעָשׂוּ גִזְוֹת וְאָכְלוּ אֶת פְּרִיָהֶם", ואחר כך יעשה לחיים על יין ארץ ישראלי משובח ומהודר, ולהודות לה' על תחילת מימושה של הנבואה המופלאה הזו. לחיים לחיים.



תואר שני במכללה ירושלים

93% מסיימים את התואר השני
מיד בסיום תקופת הלימודים



מסלולים נפרדים
לנשים ולגברים



למידה היברידית
מותאמת אישית



מובילים
במספר
הסטודנטים מבין
כלל המכללות
בארץ!

1+1 תעודות נלוות לתואר: גישור/הוראה מתקנת/תזונה נכונה ועוד

שנה אחת! < יום בשבוע
החזר שכר לימוד לזכאי משרד החינוך

**הוראת
המדעים
והמתמטיקה**

טכנולוגיה מתקדמת ויישומית

+ תעודה בהדרכה
לתזונה נכונה

**הוראת תושב"ע
ומחשבת ישראל**

לנשים - ביבליותרפיה

+ תעודה בכלי גישור

גברים - מנהיגות רבנית

+ תעודה רבני קהילות

**ניהול וארגון
מערכות חינוך**

עיצוב זהות וסימולציות בניהול

+ תעודה בהוראה מתקנת

ייעוץ בית ספרי / פרטי / קהילתי

+ תעודת הדרכת הורים טיפולית

*לימודים עד פסח תשפ"ח

**ייעוץ
חינוכי**



הנחות למילואימניקים ונשותיהם • מלגות והנחות

עדה האוזר

מטפלת רגשית ומנחת סדנאות חסידות

קול פעמונים

"בזאת יבא אהרן אל-הקדש", אהרן נכנס אל הקדש פנימה 'בזאת'. מה הכוונה? בזכות מה, על ידי מה, זוכה אהרן לבוא אל הקדש? אומרים חז"ל, בזכות הקול שהיה משמיע בשעה שהיה הולך, כשהפעמונים והרימונים היו מצלצלים. בזכות זה קיבל את הרשות להיכנס אל קדש הקדשים.

אמנם אהרן לא נכנס עם המעיל אל קדש הקדשים, אלא עם בגדי הלבן, אבל המהות הפנימית שלו היתה "וְנִשְׁמַע קוֹלוֹ", והיא זו שאפשרה לו להיכנס. כשאהרן הכהן היה הולך ומשמיע קולו, בכך הוא הכין את בואו. מי ששמע אותו יכול היה להתכוון. משהו בנפש שלנו זקוק לזמן להכין את עצמנו. וההכנה הזו התלבשה בבגדים של אהרן. היא זו שבזכותה נכנס אהרן אל הקדושה, והיא זו שיכולה לאפשר גם לנו להתקרב אל הקדושה.

ספירת העומר גם היא במהותה הכנה. היא הזמן המכין אותנו להתקרב לקדושה של קבלת התורה. מהי אותה הכנה? איך היא מתחברת לפעמונים ורימונים?

ר' נתן מדבר על שני רבדים של הכנה בזמן ספירת העומר. יש את ההכנה המוטלת על האדם כעבודת תיקון, כאשר כל יום מימי הספירה קורא לנו לתקן מידה אחרת. כל יום מביא איתו תשומת לב לתיקון אחר בנפש.

אבל יש רובד נוסף של הכנה שהוא כלל לא תלוי בנו. וזהו עצם הזמן שעובר. יש תהליכים קשורים רק לכך שהימים חולפים. עצם זה שהגיע עוד יום, זה אומר שהקב"ה מחדש פה משהו בעולם. וזה סוד הספירה. ההבנה שלא הכל מתחיל ונגמר במה שאדם מתקן, אלא יש עוד רובד בעולם שמתרחש בלי שניגע בו. רק מעצם העובדה שהקב"ה "בטובו מחדש בכל יום תמיד מעשה בראשית".

יש את המצבים שאדם מחכה לשינוי, שהוא מרגיש שהוא מבחינתו כבר עשה כל מה שהוא יכול, ובכל זאת עדיין לא נראה השינוי המיוחל. למקום הזה עלול להתגנב הייאוש. אלא שכאן נכנסת ספירת העומר, ומזכירה לנו שיש עוד רובד יותר גבוה, שאינו תלוי בנו, אלא קיים רק מעצם הספירה של הימים החולפים. רק מעצם זה שהזמן בתנועה יכולה לצמוח אמונה בתנועה הקיימת בעולם, גם בלי שנעמול עליה. רובד הזמן מביא איתו התחדשות, בכל מצב. מביא אמונה בהתחדשות כוחות הנפש שלנו, בהתחדשות ההבנה והיכולות שלנו. ההמתנה לזמן שיעבור, יכולה להיות הישענות על כוחו של הקב"ה לחדש בטובו הכל.

קול הפעמונים והרימונים שמשמיע אהרן רודף השלום, הוא קול שכאילו אומר שלום, שלום בנפשנו. קול שמכין אותנו באהבה, שמכין את ליבנו ברגישות, שמפנה אותנו להטות אוזן ולשמוע, מעבר לקול הפעמונים, את קולה של ההתחדשות בעולם, קולו של טובו של הקב"ה המחודש את עולמו בחן ובחסד וברחמים.

זו יכולה להיות הכנה למתן תורה. הכנה כזו הנשענת על התחדשות, יכולה לפתוח פתח לקבל תורה שמתחדשת עבורנו, שנשמעת לנו חדשה ונוגעת במקום המתחדש שלנו.

יסוד שבמלכות



כולם מכירים את הסידורים והתהילים עם הפירוש המיוחד - 'יסוד מלכות'. מי שחשב על זה הוא גאון. מתחת למילים של התהילים מופיע הפשט הפשוט. בלי קבלה וכלי סודות, בלי מדרשים ופולפולים - פשוט המילים כפי שיהודי כמוני היה אומר אותן.

אדם בא לומר תיקון הכללי, פרק ט"ז: "אָמַרְתָּ לֵה', ה' טוֹכְתִי בַל עֲלִיךְ". מעולם לא הבנתי מה אני אומר, עד שהפירוש של הרב יוסף שלום וינפלד בא לעזרתי: "הטובות שגמלת לי - לא היית חייב לי אותן". זה פותח את הלב.

"לקדושים אשר בארץ המה" - מישהו הבין? כתוב מתחת בקטן: "רק בזכות הקדושים שנמצאים בעולם". "כל חפצי כם" - כל רצוני הוא ללכת בעקבותיהם!

נעבור לפרק ל"ב: "אֲשֶׁרִי נְשׁוּי פֶשַׁע כְּסוּי חֲטָאָה", לא בדיוק הבנתי. הפירוש כותב: "מאושר האדם שנמחל פשעו, שנתכפר חטאו".

לא הכרתי את המפרש, אבל דמיינתי אדם שבורח מהכבוד ומהתהילה, איש עבודה כזה. מפרש עוד ספר וכותב עוד רעיון. לא מבקש להראות חכמתו אלא להפך, הוא מצמצם עצמו למשימה פשוטה: לגרום למתפלל שכוונתו תהיה זכה יותר.

"דע לך", הם אומרים לו, "אנחנו כתבנו חידושים עמוקים, היינו ראשי ישיבות ודרשנים מפורסמים, והשמות שלנו התנוססו על מודעות גדולות. אבל אתה בפירוש 'יסוד מלכות' רק רצית שיהודי יוכל לומר מילה לשמים בלב פתוח, במתיקות וחשק"

אתה יוצא עם האופניים מנחלאות לרחוב אגריפס ההומה וממשיך בנסיעה בואכה מאה שערים, שם שוכנת הוצאת הספרים. הייתי נוסע לשם ורוכש בהתרגשות ספרי קודש: פעם 'פרקי אבות' קטנים ללמוד עם בנותיי בשבת אחר הצהריים, ופעם חוברת דקה אפורה של 'הלכות תשובה לרמב"ם' כדי להלחין איזה שיר לחודש אלול.

לפני שנה הצצתי לחדר המשרד וראיתי יהודי מבוגר, חסיד חב"ד מהדור של פעם, יושב רכון על שולחנו וכותב. למדתי לדעת שהם שני אחים העוסקים במלאכת הפירוש וההוצאה לאור. מי שראיתי שם היה הרב שמואל וינפלד ה' יאריך ימיו, שכותב את הפירוש 'שי למורא' המופלא על החומשים ועוד ועוד.

לפני שבועיים כשנסעתי על אופניים לשטיבלך של זיכרון משה, ראיתי את שמו של הרב יוסף שלום וינפלד זצ"ל על מודעת אבל. החסרתי פעימה... דמיינתי אותו עולה למעלה וכל המפרשים יוצאים לקראתו.

"דע לך", הם אומרים לו, "אנחנו כתבנו חידושים עמוקים, היינו ראשי ישיבות ודרשנים מפורסמים, והשמות שלנו התנוססו על מודעות גדולות. אבל אתה בפירוש 'יסוד מלכות' רק רצית שיהודי יוכל לומר מילה לשמים בלב פתוח, במתיקות וחשק. בוא אתנו, יש כאן בשמיים מקום שבו וראים את התפילות עולות ומתקבלות בנשיקה על ידי המלאכים. תהיה לך נחת...".

יהי זכרו ברוך. גם לי יש חידושים מדי פעם, אתם יודעים. בהפטרה של שבת פסח קראנו את התפילה של דוד המלך: "ה' סִלְעֵי וּמְצִדְתִי וּמְפִלְטֵי לִי".

מפלטי לי? דוד המלך אומר: ה', אתה "מפיל טילי". אתה זה שמיירט את הטילים שמכוונים עלינו, וכמובן, באמצעות השליחים שלו בכל מקום שהם. אבא, תודה על כל הניסים הגדולים בדור שלנו. זה לא מובן מאלי! 6



מדרשת נועם-אביב

מדרשה שנותנת מקום לשאלות, עוגן של תורה, וליווי אמיתי לשנים שמעצבות אותך.

יום שכולו תורה

ערכי בצום אנשמה

מעטפת מאוהב של מדרשה



איווי
אישי



חבורה
איכותית



בניית קומה
רוחנית



אימוץ תורה
חי ונוגע



עליה תהיאתי
משעמית



מדרשת נועם-אביב
ע"ש נועם בהגון הי"ד

לפרטים ותיאום ראיון: 1800-071-500
צוף חנה: 055-6850221



המכללה האקדמית לחינוך בחולון



בד"ץ בהכשר הפרה

רוצים לשמוע בדיחה טובה?
 גלידה בהכשר הבד"ץ.

האני אשכיר ולא אוליד יאמר ה'

הרב חגי לונדין

בפרשת תזריע למדנו על קרבן משונה: אשה יולדת, שלכאורה עשתה מעשה מופלא של הבאת חיים לעולם, צריכה להביא קרבן כפרה; מדוע? רבי שמעון בר יוחאי, בעל המבט הפנימי, מסביר: "בשעה שכורעת ללדת קופצת ונשבעת שלא תזקק לבעלה, לפיכך אמרה תורה תביא קרבן" (נידה לא, ב). לעיתים, דווקא בעת בה אדם מביא חיים לעולם מתעוררות בו תחושות חרטה ושנאת החיים.

עמוק בליבו של האדם מצוי חשש כל העת שהחיים הם רעים. דתות כדוגמת הנוצרית הקתולית עוסקות רבות ב"חטא הקדום" – המציאות היא רעה במהותה ולכן עדיף להתנזר ולא להביא ילדים לעולם כה אומלל.

לאחר שבכל זאת החיים הופיעו, מתפתחת באופן תת הכרתי שגאה עצמית; "אני רע במהותי ולכן שונאים אותי בצדק". המחלה הזו פוגעת דווקא ב"יולדת" – באנשים ובעמים שמולידים טוב. לדוגמה, ישנם יהודים שרואים בעמם שלהם את המקור לרוע בעולם ומפתחים סוג של "אוטו-אנטישמיות"; דוגמה נוספת: ציבור אמוני לאומי שמוצא עצמו שואל "מה אנו כציבור צריכים לחקן על מנת שלא ישנאו אותנו כל כך?" (שאלה אמיתית שקיבלתי).

אולי המקום בה"א הידיעה שבו שאלות כאלה נשאלות בדורנו הוא ביחס למדינת ישראל. לידתה ופריחתה של מדינת ישראל, אולי הפלא הגדול בהיסטוריה, מעורר אמוציות קשות אצל חלק מהישראלים. הפלא הנוכחי של שלוש השנים האחרונות שבו הופכת מדינת ישראל למעצמה אזוירית רק מעורר אצלם עוד יותר ייאוש ועוד יותר נרגנות.

על מחשבות מעין אלו צריך להביא קרבן כפרה. בוודאי יש מה לתקן בעולם; בוודאי יש מה לשפר במדינת ישראל ובחינוך האישיים; אבל העמדה הבסיסית היא אמון ואופטימיות בתפקידנו בעולם. ישנן כמובן בעיות וקשיים אולם אין בנו רגע אחד של חרטה או ייאוש על לידתה וקיומה של המדינה – "האני אשכיר ולא אוליד יאמר ה'" (ישעיהו סו, ט).

כן, כן, אני רואה את המבטים האלו שאומרים: "תירגע. בלי פאניקה. הכל בסדר. עוד מעט יגיעו האנשים בחלוקים הלבנים, הם נחמדים מאוד ורק רוצים לעזור. הם יתנו לך זריקה ואחר כך ייקחו אותך למקום טוב עם אנשים טובים שיעזרו לך". לפני שאתם מאשפזים אותי תנו לי כמה דקות של חסד לנסות להסביר את עצמי.

תנסו לדמיין את הסיטואציה הבאה:

אתם בחולצה לבנה. בכל זאת, לא כל יום אתם מוזמנים באופן אישי לבית של הרב. האמת שתמיד שמעתם על הרב, אומרים שהוא מהצדיקים הנסתרים, המופתים שמספרים עליו יכולים למלא כמה ספרים, אבל אף פעם לא חשבתם שתוכלו לפגוש אותו ככה באחד על אחד. אבל לפני שבועיים הסתבר לכם שחבר של חבר שלכם הוא נכד של הרב שהואיל בטובו לסדר לכם פגישה משותפת עם הרב. לא סתם פגישה, פגישה אצל הרב בבית.

אז עכשיו אתם עומדים מחוץ לדלת מתרגשים מאוד, הלב דופק ואתם מזיעים, בכל זאת, צדיק כזה לא פוגשים כל יום. החבר דופק על הדלת והרבנית פותחת אותה ושואלת מה אתם רוצים. אחרי שהודהיתם הרבנית מחייכת ומכניסה אתכם פנימה.

אתם בקושי הולכים, הרגליים רועדות, והרבנית מובילה אתכם למטבח שם הרב נמצא עכשיו.

אתם נכנסים למטבח ורואים את הרב יורד על צלעות כבש. לא אוכל ככה עם סכין ומזלג, פשוט יורד, כמו אחרון החברה, על הצלעות, כשהידיים והפנים מלאות שומן. ליד הרב יש כבר ערימה מכובדת של עצמות ונראה שהוא בהחלט שקוע עד הסוף בצלחת. כשהרבנית מציגה אתכם הרב עוצר, מלקק את האצבעות ומושיט לכם יד.

דמיון מופרע, נכון?

אבל מה לא בסדר בציוור המוזר הזה? הרי אם הייתם נכנסים לבית של חבר שלכם והייתם תופסים אותו בדיוק באותה התנוחה התגובה שלכם הייתה אחרת לגמרי, יותר בסגנון של: "למה לא אמרת שיש צלעות כבש שאפשר לרדת עליהן?" ותוך דקה יש שם שני בבוניס ולא אחד.

התשובה ברורה – אם הרב הוא איש קדוש הוא צריך להיות עם נורמות התנהגות של איש קדוש, ויש דברים שממש לא מתאים שאיש קדוש יעשה... לרדת על צלעות כבש לדוגמה.

אם נסכם את התחושה שלנו זה נראה בערך ככה:

יש בעולם אנשים קדושים עם נורמות התנהגות של אנשים קדושים.

אבל אנחנו לא באמת אנשים חשובים, וכנראה גם לא כל כך משמעותיים, ובטח לא קדושים אז ה' לא ממש מצפה מאיתנו לכל מיני דברים. ולכן הוא גם זורם עם היותנו פרות מפותחות מהלכות על שתיים עם נורמות התנהגות של פרות מפותחות מהלכות על שתיים.

או במילים אחרות – לאנשים מיותרים כמונו מה שאסור – אסור, אבל מה שמותר – אז קדימה בלגאן. איזה כיף!
 מזל שיש גלידה בד"ץ.

באופן מפתיע משהו, התורה לא ממש זורמת עם ההרגשה שלנו.

"קדשים תהיו" זו מצווה, וכמו שהרמב"ן מנסח את זה: "לפיכך בא הכתוב אחריו שפרט האיסורים שאסר אותם לגמרי, וצוה בדבר כללי שנהיה פרושים מן המותרות". שלא נתבלבל. זו לא מצווה לאיזה צדיק עליון וקדוש, וגם לא ליהודים מורמים מעם, זו מצווה לכל יהודי. ובבסיס של המצווה הזו מונחת הנחת מוצא פשוטה – אתה יהודי? אתה קדוש! וכדייק בגלל זה מצופה ממך נורמת התנהגות של קדוש.

אז ברור שיש מדרגות בקדושה, ונורמות הקדושה משתנות בין יהודי ליהודי, אבל בסוף כל יהודי צריך להסתכל על עצמו ולבדוק שביחס לעצמו הוא לא שוקע בתוך הבוץ של העולם הזה, אלא מתרומם טפח מעל הקרקע.

או כמו שחסידיים ניסחו את זה:

האסור – אסור, והמותר – מותר.



הנחה בדמי רישום

רק **78** ₪

לנרשמים עד ט' באייר תשפ"ו
26 באפריל 2026

חוגגים עצמאות ונרשמים לאקדמית חמדת!

תואר שני M.Ed.

שנה / שנתיים
לימודי בוקר / ערב

בתוכניות:

ניהול וארגון מערכות חינוך | אפשרות לשילוב תזה |
התרבות היהודית בזיקתה אל התנ"ך והראתה |
חינוך מדעי בהתמחויות: מדעים / מתמטיקה |
חינוך מיוחד* בהתמחויות: לקויות למידה / אוטיזם |
טיפול באמצעות אומנויות - ביבליותרפיה*

תואר ראשון B.Ed.

יומיים בשבוע בקמפוס
אפשרות למסלול מקוצר

בחוגים:

מתמטיקה | מדעים | אנגלית | ספרות | מקרא
תושב"ע | הגיל הרך | חינוך בלתי פורמלי* |
חינוך מיוחד + הוראה מותאמת (מתקנת) בקריאה,
כתיבה וחשבון

מחשב נייד מתנה לנרשמים
לתואר ראשון ותעודת הוראה! בכפוף לתקנון



רכבת



רום
תוכנית מצוינות



אפשרות לשילוב
מדרשה באקדמיה



בשילוב למידה
היברידית



החזר שכר
לימוד ל-M.Ed.
בכפוף לתקנון משרד החינוך



מערך מלגות
נרחב



שנה ראשונה
חינם ל-B.Ed.
בכפוף לתקנון משרד הביטחון

לפרטים נוספים חייגו: ***5280**

*הענקת התואר מותנית באישור המל"ג



אתרין נרוצה

ספירת העומר

הרב יואל בייטש

נצח עד לניצחון!

והעדשה היא ההבנה הראשונה והחשובה - מה בעצם ההבדל בין רגש לשכל?

שכל הוא עולמו הפנימי של האדם. הדרך בה אני מבין את העולם לא רק שהיא ייחודית לי, אלא שהיא אינה זקוקה לזולת כדי להתקיים. גם בעודי על אי בודד אוכל להבין בצורה מלאה, וזו הסיבה שאנשי שכל תמיד חיים בריחוק טבעי מהעולם סביבם. קראתי פעם מחקר שטוען שכל גאון אמיתי יש בו מעט אוטיזם... אינני יודע אם זה נכון, אך כולנו מכירים את דמות הפרופסור המפורז המנותק מעט מהמציאות סביבו.

הרגש הוא הפוך לחלוטין. מלכתחילה הוא לא נועד לאדם עצמו, ולכן אין מקום לרגש ללא זולת. את מי תאהב על אי בודד? הרגש הוא השער מאיתנו החוצה. ובגלל שהרגש לוקח אותנו לעולם שיש בו פערים, לא מספיק לאהוב או לחמול; תמיד יהיה מכשול שיאתגר את היכולת שלנו לממש את הרגשות שלנו, ולהשיג את מה שהלב שלנו כל כך אוהב ורוצה. בדיוק בשביל זה עולם הרגש כולל גם כלי עבודה כדי להבטיח את הגשמת מטרת הרגשות שלנו, והראשון שבהם הוא - מידת הנצח.

נצח הוא הכוח שמתעורר כאשר משהו מנסה להגביל או לבלום את האהבה שלנו למשהו. הכוח הזה, שנטוע למעשה במעמקי הנפש הנצחית שלנו, מנסה לסלול נתיב למימוש האהבה בכוחות אדירים. לכן לפעמים בזוגיות אנחנו מרגישים את מידת הנצח (החיוכית) דווקא כאשר בן הזוג מסרב לקבל את האהבה שלנו. פתאום נקבל תנופה להוכיח לעצמנו שאנחנו מסוגלים לכבוש את ליבו. המהמורה עוררה בנו כוח אדיר, מידת הנצח.

זה לא בן אדם זה

מי שמייצג את מידת הנצח ביהדות הוא משה רבנו. הגמרא קובעת כי מעשה ידיו נצחיים ולכן המשכן שבנה לא חרב מעולם, אלא נגנו. לכן מהותו של משה רבנו באה לידי ביטוי דווקא ברגעים בהם האהבה של הקב"ה לבני ישראל כביכול עמדה בסכנה בגלל החטאים שלנו, ומשה רבנו נאבק וגילה עד כמה עמוק הקשר, עד שכל חטא בסופו של דבר רק הגדיל את עוצמת היחסים ולא החליש אותם. כך, אחרי חטא העגל הנורא, לא רק שלא נענשנו אלא גילינו את י"ג מידות הרחמים. אתגר לא מפחיד את הנצח, הוא רק מדליק אותו.

על כך אומר הנביא שמואל: "וְגַם נִצַּח יִשְׂרָאֵל לֹא יִשְׁקַר וְלֹא יִנָּחַם כִּי לֹא אָדָם הוּא לְהִנָּחַם". הנצח לא מגיע מה'אדם' שהוא דרגה מוגבלת ויחסית, אלא מ"לא אדם" מהנקודה הפנימית הגדולה ממידת העולמות והגבולות, ולכן שום דבר לא עומד בפניה. זה מזכיר את סיפורו של המרצה הנודע הרב יחזקאל סופר שהציע פעם ליהודי להניח תפילין, וזה התריס כנגדו ואמר: שאניח תפילין אתה רוצה? קודם תסביר לי איפה אלוקים היה בשוואה! והרב סופר השיב בשלווה: אתה צודק, אלוקים באמת לא בן אדם...

נצח היא עוצמה אדירה. אם לא משתמשים בה בתבונה, היא יכולה לרסק את מי שניצב מולו; אך כאשר היא בשירות האהבה, היא רק תוודא שאהבה תנצח, לנצח.

אני לא אוהב דיביטיים. אני מוזמן ללא מעט כאלה ותמיד מסרב. להבנתך, בדיביטי אנשים לא באים להקשיב לצד השני אלא לעצמם. מדוע? כי השיח הנגדי מעורר בהם את מידת הנצח.

מה היא מידת הנצח?

שלושה רגשות נושא האדם בליבו - חסד גבורה ותפארת, שהם אהבה, דחייה וחמלה. כל מי שלמד אי פעם חסידות מרים גבה ותוהה לעצמו - שלושה? אנחנו תמיד נוהגים להזכיר שיש 7 רגשות; לכן העולם נברא בשישה ימים כשכל יום מבטא את אחת המידות-רגשות, עד ליום השבת שכנגד מידת המלכות; לכן מברכים זוג שמתחתן ב-7 ברכות, וכן הלאה; איך צמצמנו אותם לפתע לשלושה? ההבדל תלוי במידת הרזולוציה שנחליט לבחון בה את עולם הרגש,



למכינה קדם-צבאית תמיר
למנהיגות בקצרים,

דרוש ראש מכינה

בעל חזון חינוכי, מנהיגות ויכולת
הובלה של צוות ותלמידים.

לפרטים נוספים: 054-6423349

להגשת מועמדות יש לשלוח קורות חיים
לכתובת: info@tammir.org.il



רק פניות מתאימות תיענינה.



שנתיים

ובשנה השלישית את מורה מתמחה!

בואי! בעקבות המצב מגיעים ליום פתוח אישי!

לתיאום: 02-625-0724 ☎ 053-8254356 📞

סיור במכללה, ועדת לימודים, יועצת מלגות, שי ועוד..

שילוב
מדרשה



ארוחה
ב-10 ש"ח



בריכה
בקמפוס



מעונות
חונם שנה א'



מלגת
לימודים

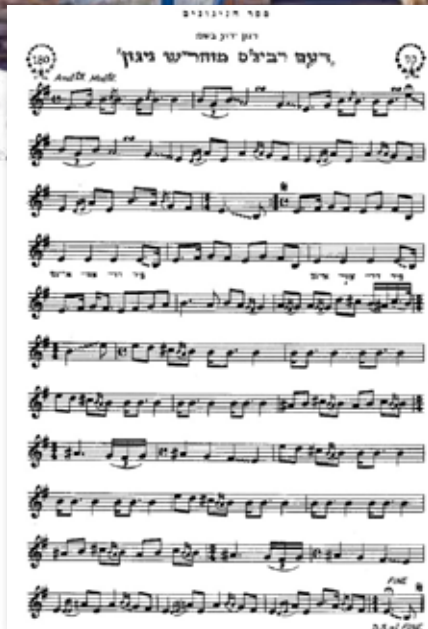


לפרטים והרשמה:

rishum-jer@michlalah.edu 📧 | 053-8254356 ☎ 02-6750724 ☎

מכללה ירושלים, רח' ברוך דובדבני 36, ירושלים 📍

לכתחילה - שאנור!



ניגון 'לכתחילה אריבער' שהביא את משפחת וסרטייל מרמת גן לשאנור לפני 22 שנה, ליווה אותם באורח פלאי גם השבוע, ביום בו חזרו הביתה

חגיגת רוזנבאום

מוצאי שבת פרשת תזריע-מצורע, אנחנו מתארחים בבית הזמני של משפחת וסרטייל בשאנור. הערב, ב' באייר, חל יום הולדתו של אדמו"ר מהר"ש - רבי שמואל שניאורסון, האדמו"ר הרביעי של שושלת אדמו"רי חסידות חב"ד. אב המשפחה, זאב, חוזר מתפילת ערבית, ולפני ההבדלה הוא נזכר במעשה שהתרחש במקום הזה לפני למעלה מעשרים שנה, וקשור לתאריך המיוחד.

אחד הניגונים המפורסמים בחסידות חב"ד, אותו הלחין הרבי מהר"ש נקרא 'לכתחילה אריבער', ובין השאר מנוגן באופן מיוחד ביום הולדתו - ב' אייר. הניגון הזה עולה בזכרונם של זאב ורעייתו טלי בדיוק בתאריך הזה, היום המיוחד לניגון 'לכתחילה אריבער', בתור הניגון שסלל את הדרך של שניהם לשאנור, אי אז לפני 22 שנה, כשהיו זוג אברכים בישיבת רמת גן.

הישוב שאנור היה אז מובלעת יהודית זעירה בלב אזור מלא בכפרים ערביים עוינים. כפר האומנים יוצאי ברית המועצות ששכן במצודה בלב שאנור הידלדל, גם האחיה של הגרעין החב"די במקום היתה קשה ומאתגרת מאוד. קבוצת פעילי התיישבות החלה לגבש גרעין משפחות צעירות שיגיע להתיישב על הגבעה בעמק היפהפה, אבל הגיוס לא היה קל. כדי להגיע לשאנור היה צריך לנסוע דרך

שפירא שישיבה לידי הסבירה לי שהביטוי של אדמו"ר מהר"ש 'לכתחילה אריבער', פירושו להתגבר על המכשולים וההתמודדויות בדרך של דילוג וקפיצה קדימה, במקום להסתבך עם הבעיה."

המשמעות הזו של הניגון, בעיתוי ובמקום הזה, עוררה אצל טלי נקודת חיזוק שהפכה להחלטה דרמטית: "כאותו זמן חשבנו כבר על מעבר לשאנור, שהיה נקודה יהודית קטנה ורחוקה בין שטחי A, אבל היה קשה לי להחליט שאנחנו הולכים על זה. ה'לכתחילה אריבער' של ההתוועדות שכנע אותי לקפוץ קדימה. בדיוק כמו שהרבנית הסבירה, גם כאן - עם כל הקשיים וההתמודדויות שיהיו לנו במעבר לשאנור, אנחנו קופצים, מדלגים ומתקדמים עם ההחלטה הזו."

בני הזוג נשארו לגור בשאנור, וטלי היתה לגננת במעון הקטן שנפתח. אבל שנה וחצי לאחר מכן הם נעקרו משם יחד עם שאר חלוצי שאנור, וחזרו למשך תקופה לישיבת רמת גן. חלפו שנים, בני הזוג זכו להקים משפחה ענפה, בנו את ביתם ביצהר ועסקו בחינוך ילדי ישראל.

לפני מספר חודשים קרא הקול - הנסיבות מתחילות לאפשר, וחלום השיבה שמעולם לא נגזז מתחיל לקרום עור וגידים. גרעין מגורשי שאנור קרא למי מהמשפחות שרוצה לשוב ולעלות לקרקע - להירשם. משפחת וסרטייל, על אחד עשר ילדיה, נענתה לאתגר ונכנסה אל ביתה הזמני במקום. "עברנו את הגירוש, ואחרי 20 שנה אנחנו זוכים היום לחזור לשאנור", מסכמת טלי, וסוגרת מעגל של ניגון: "והנה בדיוק הערב, חוזר בעלי מהתפילה ומספר שהיום חל יום הולדת אדמו"ר מהר"ש, ואומר לי: 'זה האדמו"ר שאת הניגון שלו למדת בפעם הראשונה שהיית בשאנור, והביא אותך לכאן'. ביום הזה, של לכתחילה אריבער, אנחנו קופצים שוב למים וחוזרים לשאנור." ■

הכפר העוין סילת א-דאהר, נסיעה לא סימפטית בלשון המעטה.

טלי יושבת עכשיו על המזרונים שמאלתרים פינת ישיבה בקרוון החדש שלהם, ומספרת: "זה היה בחנוכה תשס"ד. נסענו כמה אברכים מישיבת רמת גן לשאנור, לבקר שם בפעם הראשונה ואולי לחשוב על האפשרות של הצטרפות לגרעין". ההתלבטויות היו מרובות, שכן מעבר לשאנור היה בעל השלכות רבות על חייה של משפחה צעירה - תעסוקה, גידול הילדים, תנאי מחיה יומיומיים וכמובן הנסיעה הארוכה דרך הכפר סילת, בכל כניסה ויציאה מהישוב.

אבל אז התקיימה התוועדות בבית הכנסת של שאנור, שהתמקם במסגד הישן שניצב במקום. בחורי ואברכי הישיבה התיישבו שם עם ראש הישיבה, הרב יהושע שפירא, שהחל תוך כדי הדברים לנגן את 'לכתחילה אריבער'. טלי ושאר נשות האברכים, יחד עם הרבנית נעמי שפירא שהצטרפה להתוועדות, שמעו את הניגון מעזרת הנשים. "לא הכרתי את הניגון", מספרת טלי, "אבל הרבנית נעמי



איך להיות אהוב

להתחשב ברגשות שלנו, או איך לשמח אותנו, וזה בעצם כמו לנסות לשלוט בצל של עצם ולהתעלם מהעצם שעושה את הצל, אבל כאמת האירועים של מחר הם הצל של המעשים שלנו של היום.

ההצטלבות הפלאית

העיקרון הזה מתחבר לעוד כמה יסודות בתורת הבעל שם טוב הקדוש - תורת המראות, ותורת המשפט שאדם מעביר על עצמו - אבל אפשר ללמוד את העיקרון הזה בנפרד, ושורשו כמובן באמרת חז"ל 'מידה כנגד מידה' (סנהדרין צ.).

יש שני מסלולים שאפשר ללכת בהם. מסלול בו אין לי שליטה, ואני מנסה להכריח אחרים להתייחס אלי יפה, וכשהם לא נענים לי אני כועס, אני נוקם בלהט כדי להכאיב, ובעצם אני מכניס את עצמי לספירלה של הרעלה, שבו אני מפזר עוד ועוד כעס ושנאה לסביבה שלי שחוזר אלי כאילו אני בהיכל תהודה. או - מסלול בו אני מפנים שכל העתיד שלי ייוולד מתוך הרגע הזה, מתוך הבחירות שלי מה להזרים לסביבה ולעצמי. ההיחלצות ממעגל הנקימה והנטירה היא בהזרמת כמויות של אהבה בלי חשבון, ובהמשך, במוקדם או במאוחר, לחוות את ההשתקפות של האהבה הזאת. לכן אנחנו פותחים את היום בהריני מקבל עלי מצות עשה של ואהבת לרעך כמוך. קודם כל להזרים את האהבה ממני החוצה, כי אני אנשום את האוויר הזה בהמשך.

אם יש לי מערכת יחסים עכורה כבר עם העולם, זה אפשרי לנקות אותה. אני מסוגל להיות הפתרון, לא מקור הבעיה. קשה לרדת לרזולוציה של כל קשר וקשר, אלא באופן כללי אני יכול להפנים את הכוח שיש לי על החיים שלי. זאת גם כוונה מסוימת בדברי חז"ל "בשבילי נברא העולם" (משנה סנהדרין ד,ה; כדאי לראות את ההקשר שם על מסלול התפור אישית). אמנם יש כאן עוד מיליארי אנשים, אבל ה' בנה את המערכת המשוכללת כך שלי במסלול שלי יש יכולת השפעה ישירה על איך ייראה המחר שלי. כל מה שאראה או אחווה בעולם הוא חלק מזה, הוא בשבילי. הבריאה כולה היא הצטלבות פלאית של מערכות אישיות שמשולבות אחת בשנייה.

ההסתכלות הזאת גם פותחת לנו דרך חדשה בחשבון נפש. אם היה אירוע, והגבתי בכעס חורך, אני לא יושב בסוף היום ואוכל את עצמי שכעסתי. אני מסתכל על האירוע ותוהה, מתי אני הזרמתי משהו דומה לזה למציאות. מול מי אני התנהגתי ככה? השאלה הזאת תגרום לי מחר, באירוע דומה, אולי לעצור שניה ולשאל את השאלה הזאת בזמן האירוע במקום בסוף היום, או שמראש אפתח את היום בהפצת אהבה ושמחה כדי שזה מה שיפגוש אותי בהמשך. ואז מסתבר שאם הבקשה הכמוסה שלי היא להיות אהוב, יש דרך נגישה להגיע למצב הזה.

...וזהו ואהבת לרעך, כי כמוך אני ה', להתנהג גם עמך באהבה וכל טוב.

אנחנו מכירים היטב את מעגל ההתלקחות. בין אחים במשפחה זה נראה ככה: ילדים משחקים. אחד דוחף קצת את השני, אולי בצחוק. השני מרגיש שאין לו ברירה, הוא חייב להחזיר. הוא נותן מכה. לדעת הראשון זאת עליית מדרגה, הרי גם מקודם הוא בכלל צחק, מה גם שהמכה שהשני הביא לו הייתה הרבה יותר אלימה. עכשיו הוא חייב להחזיר. יותר חזק. זה נגמר בדמעות, במקרה הטוב.

המעגל הזה מתבטא גם בין קשרים של מבוגרים, רק במילים. נעשה מעשה ראשון שלא היה כדי לפגוע, אבל כן פגע, כי התעלמו מרגישות של מישוה או לא ידעו שיש לו רגישות כזאת. השני כבר עוקץ, ואז שני הצדדים מסלימים עד שיש להם מבחינתם הצדקה לצקת קיתונות של רעל לתוך המרחב ביניהם, ומעמיסים על מטען שלילי שיש בלב של כל אחד כלפי השני.

זה קורה גם בין מדינות, ובין עמים. מאוד קשה להיחלץ מזה בלי שיש נקודה ארכימדית, כלומר איזשהי פרספקטיבה חיצונית, שהיא לא מעורה בתוך המאבק הזה. פרספקטיבה אלוקית, למשל. פרספקטיבה של קדושה. בפרשת קדושים התורה מעניקה לנו פרספקטיבה כזאת. הבעל שם טוב הקדוש מבאר:

"ואהבת לרעך כמוך אני ה'". פירוש הפסוק ואהבת לרעך, שכמו שאתה תתנהג עם רעך באהבה ואחדות, כמוך אני ה', שאני ה' אהיה כמוך...

ה' פותח את חיינו בשפיעת חסד כלפינו. הגוף, השכל, הרגש, וכל המזון והמשפחה והאמצעים שעומדים לרשותנו, קיבלנו בחינם מאת ה', בלי שום קשר למעשים שלנו. אבל בשלב מסוים יש לנו כבר יותר מושכות על החיים שלנו, וממילא התוצאות כבר מתחילות לפגוש אותנו בחזרה. אם אפיץ אהבה בעולם, האהבה הזאת, או הגלגול שלה, תשוב ותפגוש אותי. ואם חלילה אפיץ משהו אחר - זה מה שיכה בי. "ואהבת לרעך" - אם בחרת לאהוב, אז "כמוך אני ה'" אביא אהבה לפתחך. זה לא שה' תגובתי. ה' ברא מערכת בה כל אחד מאיתנו לומד את ההשלכות של הפעולות שלנו. זה בעצם להיות בוגר.

אנחנו גם רואים את זה באופן מוחשי. ככל שאדם יפיץ אהבה הוא יוקף באהבה, וככל שיפיץ שמחה, בלי לעשות חשבונות, תשוב אליו שמחה. אם חסרה תכונה או חוויה מסוימת בשגרה של אדם - שיפעל כך, ויהיה הוא עצמו היבואן של התכונה החסרה. אבל הכוונה כאן היא גם במישור הרוחני.

...הבעש"ט הקדוש זצללה"ה אמר פירוש הפסוק (תהלים קכ"א) "ה' צלך", שהשם יתברך מתנהג אחר מעשיך כביכול כמו הצל שלך, שמה שאתה עושה גם הצל עושה, כך השם יתברך כביכול, צדיק גזור והקדוש ברוך הוא מקיים... שכמו שאדם מתנהג למטה עם חבריו ורעו, באהבה ובמדות טובות, וכך יתנהג עמו מלך עליון...

יש כאן הזמנה לפרדיגמת חשיבה אחרת לגמרי על כל מה שאנחנו חווים בעולם. אנחנו מקדישים לא מעט עמל ומאמץ רגשי לשלוט באיך אנשים אחרים יפעלו, או להיות מתוסכלים מכך שאנחנו לא שולטים בהם. אנו מנסים ללמד אחרים איך



Hisense



OFFICIAL SPONSOR

מטיסים אתכם למונדיאל

קונים מהחנות כל מוצר ובכל סכום

יכולים לזכות בחבילות אירוח למונדיאל ובמסכי Hisense

שלם וקח עוד היום אצלך בבית

מיחסי חשמל

הרשת הזולה והמשתלמת בישראל

השרות הטוב בישראל

התחייבות למחיר הזול ביותר!!

73 מרכזי מכירה ושירות בכריסה ארצית

<p>JVC SMART TV</p> <p>100" QLED LT-100NQ7165W במקום 5,490 ₪</p> <p>70" LT-70N7175 במקום 1,990 ₪</p> <p>4,990 ₪</p>	<p>CITYLIGHT</p> <p>4K ULTRA HD</p> <p>60" LT-60N7175 במקום 1,490 ₪</p> <p>1,190 ₪</p>	<p>SAMSUNG 70" מסך</p> <p>4K ULTRA HD SMART TV Crystal UHD</p> <p>70" UE70U8000F במקום 2,895 ₪</p> <p>2,479 ₪</p>	<p>TCL 55" מסך</p> <p>4K HDR SMART TV V61C</p> <p>55V61C במקום 1,490 ₪</p> <p>1,290 ₪</p>	<p>Hisense 43" מסך</p> <p>4K ULTRA HD SMART TV OFFICIAL SPONSOR</p> <p>43E79Q במקום 1,190 ₪</p> <p>990 ₪</p>
<p>SAMSUNG 98" מסך</p> <p>4K ULTRA HD SMART TV Crystal UHD</p> <p>98" UE98DU9000 במקום 8,990 ₪</p> <p>6,490 ₪</p>	<p>SAMSUNG 77" מסך</p> <p>4K ULTRA HD SMART TV QLED</p> <p>77" QE77S85F במקום 8,990 ₪</p> <p>6,490 ₪</p>	<p>SAMSUNG 65" מסך</p> <p>4K ULTRA HD SMART TV OLED</p> <p>65" QE65S85F במקום 4,990 ₪</p> <p>4,390 ₪</p>	<p>TCL 75" מסך</p> <p>4K HDR SMART TV V6C</p> <p>75V6C במקום 2,990 ₪</p> <p>2,690 ₪</p>	<p>INOKIM</p> <p>קורקינט חשמלי Inokim KIX</p> <p>מותג הקורקינטים הנחשק בישראל</p> <p>75V6C במקום 4,490 ₪</p> <p>2,690 ₪</p>
<p>SAMSUNG</p> <p>SAMSUNG GALAXY A36 128GB 5G 6GB RAM SM-A366B/DS</p> <p>1,045 ₪</p>	<p>XIAOMI</p> <p>XIAOMI 15C REDMI 8GB RAM 256GB</p> <p>599 ₪</p>	<p>Authorized Reseller</p> <p>APPLE IPHONE 17E 256GB</p> <p>2,770 ₪</p>	<p>Falco</p> <p>קורקינט חשמלי Falcon A10</p> <p>קידומי שיכון חולל צד דיגיטלי צמיגי אוויר 10" לרכיבה יציבה ובטוחה</p> <p>75V6C במקום 1,099 ₪</p> <p>899 ₪</p>	<p>JBL רמקול אלחוטי נייד JBL Flip 7</p> <p>במקום 409 ₪</p> <p>389 ₪</p>
<p>Authorized Reseller מחשב נייד Macbook Neo Apple A18 Pro chip</p> <p>6-core CPU 5-core GPU 8GB 256GB SSD</p> <p>הרמת אחיות לטעימת נטיות במחיר של 199 ₪ במקום 1000 ₪</p> <p>2,369 ₪</p>	<p>acer מחשב נייד HP + מסך 24" ACER</p> <p>מחשב נייד HP EliteDesk 800 G2 intel Core i5-6500T 256GB SSD 8GB RAM Windows 11 Pro</p> <p>מסך מחשב 23.8" 100Hz</p> <p>במקום 1,190 ₪</p> <p>999 ₪</p>	<p>LG מסך מחשב גיימינג 27" LG</p> <p>UltraGear 27G411A-B IPS FHD HDR10 144Hz 1ms</p> <p>במקום 799 ₪</p> <p>599 ₪</p>	<p>baseus אוזניות אלחוטיות Bass BP1 NC TWS Earbuds</p> <p>כולל סינון רעשם אקטיבי ANC</p> <p>במקום 199 ₪</p> <p>99 ₪</p>	
<p>Canon מצלמה דיגיטלית קומפקטית Canon IXUS 285 HS A</p> <p>1,899 ₪</p>	<p>FUJIFILM מצלמת פיתוח מיידית Fujifilm Instax Mini 12</p> <p>329 ₪</p>	<p>SENSOR כיסא גיימינג דמוי עור עם הדום</p> <p>במקום 749 ₪</p> <p>649 ₪</p>	<p>hp מדפסת ציבוענית אלחוטית משולבת DeskJet 2910 All-in</p> <p>במקום 279 ₪</p> <p>229 ₪</p>	

מקרר 4 דלתות
דלתות נירוסטה

362 ליטר
NAK NF4400IX

במקום 2,250 ₪

1,990 ₪

אלקטרה

מקרר הפוך
מקפיא תחתון

אלקטרה

293 ליטר
EL35W

במקום 2,150 ₪

1,990 ₪

10 שנות אחריות (1+9) על מנוע הספיחה

אלקטרה

מקרר
מקפיא עליון

אלקטרה

206 ליטר
EL217W

במקום 899 ₪

699 ₪

אלקטרה

מקפיא
3 מגירות

EL803W

במקום 899 ₪

444 ₪

מקפיא
6 מגירות

EL806W

במקום 1,190 ₪

844 ₪

SAMSUNG

מקרר 4 דלתות
גימור נירוסטה

סמסונג

RF62C7058SR

649 ליטר

במקום 7,590 ₪

6,990 ₪

מדרין

אלקטרה

מקרר SBS
דלת מול דלת

EL630DI

577 ליטר

במקום 4,990 ₪

4,690 ₪

10 שנות אחריות (1+9) קיסק אוטומטי קרח למים/קרח

SHARP

מקרר שארפ
4 דלתות

אינורטר

421 ליטר
SJ-8430-ID

במקום 3,890 ₪

3,890 ₪

10 שנות אחריות (1+9) תמיכה

אלקטרה

מקרר מקפיא
עליון אלקטרה

EL675W

635 ליטר

במקום 3,850 ₪

3,290 ₪

מקרר ענק

SAMSUNG

מקרר מקפיא
עליון גימור

זכוכית שחורה

סמסונג

RT48CB6626BK

465 ליטר

במקום 3,890 ₪

2,990 ₪

מדרין

BOSCH

מכונת כביסה
פתח קדמי

1-8 ק"ג

בוש

8 ק"ג

במקום 2,290 ₪

1,995 ₪

WGE03207FR

SAMSUNG

מכונת כביסה
פתח חזית

סמסונג

9 ק"ג

במקום 2,250 ₪

1,990 ₪

WW9STA046AH

אלקטרה

מכונת כביסה
פתח חזית

אלקטרה

12 ק"ג

במקום 2,149 ₪

1,790 ₪

5 שנות אחריות (1+4)

אלקטרה

מכונת כביסה
פתח עליון

אלקטרה

7 ק"ג

במקום 1,890 ₪

1,345 ₪

Haier

מכונת כביסה
פתח חזית

הובר

7 ק"ג

במקום 1,790 ₪

949 ₪

H3W4472DE

SIEMENS

מדיח כלים
אינטגרלי מלא

12 מערכות כלים

8 ק"ג

במקום 2,890 ₪

2,390 ₪

5 שנות אחריות (1+4) תמיכה

SN615X07AF

SAMSUNG

תנור
אפיה בנוי

סמסונג

פירוליטי

2,250 ₪

NV7B41301AK

Electrolux

תנור אפיה
בנוי

אלקטרוֹלוקס

1,549 ₪

EOH3101X

atel

תנור אפיה
משולב

כיריים גז

4 להבות

Apetito50 10E

989 ₪

במקום 1,890 ₪

אלקטרה

תנור אפיה
בנוי

אלקטרה

599 ₪

במקום 999 ₪

EL100171S

ELECTRA

מדגן עילי

Coolair inverter Wifi 140

במקום 1,290 ₪

949 ₪

3 שנות אחריות (1+2) תמיכה

BOSCH

כיריים אינדוקציה
בוש

חד פאזי

אינדוקציה

במקום 1,990 ₪

1,790 ₪

PUE611BB5E

SAMSUNG

כיריים אינדוקציה
4 מוקדי

בישול סמסונג

אינדוקציה

במקום 1,890 ₪

1,890 ₪

NZ64B5066FK

אלקטרה

כיריים זכוכית
אלקטרה 5 להבות

699 ₪

במקום 849 ₪

100120/8800

SENSOR

מיקרוגל
20 ליטר

SE-20LMW

במקום 249 ₪

169 ₪

ELECTRA PRO

גריל מקצועי חשמלי
לצלייה + ניסוי

מדפי צד מתקפלים

ניתן לרכוש זוג פלאנצ'ות בתוספת 99 ₪

עוצמתי במיוחד
3000 וואט

1,290 ₪

במקום 1,490 ₪

KYS-203A

SENSOR

מכונת בוד
וגלידה

SE-TTSM-A02C

במקום 699 ₪

399 ₪

Gold Line

קונג פו גריל צלייה חשמלי
ללא עשן

SMOKELESS GRILL

2000W

ALT-6009

199 ₪

מורה להכנת חספסות הארוחה

Gold Line

מנגל חשמלי
נירוסטה עוצמתי

2100W

גוף חמימום כפול

ATL-6003

במקום 75 ₪

69 ₪

אלקטרה

מכונת קרח
נפח 1.1 ליטר

אלקטרה

GSN-26Y1

במקום 599 ₪

249 ₪

Gold Line

בלנדר שייקר
1.5 ליטר

SPEEDY BLENDER

ATL-365

59 ₪

SENSOR

מסחטת מיץ
1.2 ליטר

SN-JU

35 ₪

אלקטרה

קטלן יתושים
חשמלי

אלקטרה

GH-18N

במקום 129 ₪

99 ₪

אלקטרה

קטלן יתושים
חשמלי

אלקטרה

GH1G

במקום 39 ₪

29 ₪

שעות פתיחה: בימים א'-ה' 09:30-21:30 שישי וערב חג: 09:00-14:30 מוצאי שבת וחג: חצי שעה מצאת השבת עד 22:30
בתוקף עד- 26.4.26 או עד גמר המלאי, המוקדם מביניהם | ט.ל.ח. | מינימום מלאי 10 יחידות, בכפוף לתקנון המופיע בחנויות | התמונות להמחשה בלבד | המחיר הקודם של המוצר שבמבצע היה בתוקף לפחות יום

*בכפוף לתקנון | תקופת הפעילות בין התאריכים 4.7.2026-8.3.2026 | המפקח על ההגרלה הינו עו"ד בועז סיטי מבצע ההגרלות נערך בהתאם להוראות ההיתר הכללי לעריכת הגרלות לפרסומות מסחריות לפי חוק העונשין, התשל"ז-1977 | את תקנון ההגרלה ניתן למצוא באתר מחסני חשמל בכתובת www.payngo.co.il

עליית | ALIYA

שעת נחיתה SCHEDULED	18:45 12/07/2024	מאיפה ORIGIN	טיסה FLIGHT	חברת תעופה AIRLINE	מצב STATUS	טרמינל TERMINAL
17:15	17:15	ריו דה ז'ניירו RIO DE JANEIRO	LATAM LA8008		נחתה LANDED	3
17:50	17:50	ניו יורק NEW YORK-JFK	EL AL LY002		נחתה LANDED	3
18:05	18:05	טורונטו TORONTO-YYZ	Air Canada AC080		נחתה LANDED	3
18:30	18:30	פריז PARIS-CDG	Air France AF1320		נחתה LANDED	3

עלייה צורד עלילה



מי שנולד בארץ, כנראה יתקשה להבין את תחושותיהם של מי שהעברית איננה שפת אימם, והתרבות הישראלית היא לא הדבר הטבעי להם << לכבוד יום העצמאות קיבצנו את ג'ואנה, יונתן, מרדכי ותהילה – אנשים ונשים שהצליחו לחצות את הכדור ולהגיע אל הארץ המובטחת בגפם >> בשיחה פתוחה ומעוררת השראה הם מדברים על הכיסופים הגדולים, האכזבות והאתגרים, וגם על המנועים שדוחפים אותם קדימה ועוזרים להם להתמודד << במקום שעולים חדשים עומדים, צברים גדולים אינם יכולים לעמוד

יעל בנימין

אין סיכוי שאני לא חלק מזה

יונתן אזולאי עלה ארצה מברזיל לפני כשלוש שנים, ובפסח האחרון התארס עם בחירת ליבו ספיר. "אני כרגע גר ברעננה", הוא מספר, "עיר שיש בה קהילה ברזילאית מרתקת. גדלתי בעיר ריו דה ז'נרו, בבית דתי שהתחזק במשך השנים, ובגיל 14 הלכתי ללמוד בישיבה בעיר סאו פאולו, כי בריו הקהילה היהודית לא כל כך גדולה. יש אמנם כמה בתי כנסיות, אבל הרוב נלחמים כדי להשיג מניין. בסאו פאולו הרבה יותר קל להיות יהודי", הוא מסביר את ההבדל. "יש קהילות גדולות, הרבה מסעדות כשרות, ולכאורה אפשר להרגיש שיש הכל והחיים טובים. עד לא מזמן גם כמעט לא הייתה אנטישמיות בברזיל, אבל בשנים האחרונות אפשר לשמוע יותר קולות כאלו".

"כבר כשהייתי בתיכון", הוא משחזר, "היו רבנים שדיברו אתנו על ארץ ישראל. ראש הישיבה שלנו היה מאוד קשור לארץ, ובזכותו, וגם בזכות תנועת 'בני עקיבא', התעורר בי רצון גדול לעלות לארץ, או לפחות ללמוד פה כמה שנים. לא רציתי ללכת לבד אז בינתיים הלכתי לישיבה גבוהה בסאו פאולו וחיכיתי שעוד חברים יצטרפו לחלוטם שלי. בישיבה הגבוהה הרבנים לא עודדו את התלמידים ללמוד בארץ, לפחות כך אני הרגשתי. כשסיפרתי לרב שלי שאני רוצה לטוס לישראל כדי ללמוד בישיבה, הוא אמר לי שכדאי לי לחכות כדי להיות מוכן יותר. הוא הסביר שבארץ ישראל יש המון יהודים שלא כולם מחזיקים באותם ערכים, ויש סיכוי שאאבד את עצמי שם".

למרות אזהרותיו של הרב, יונתן החליט לעלות והגיע היישר לישיבת הר המור. "למדתי שם במשך כמעט שנתיים, עד שהתחילה הקורונה והמצב נהיה קשה. הישיבה הייתה סגורה, ולא היה לי מקום להיות בו. תחושת אי הוודאות הייתה גדולה, וחזרתי לברזיל".

למרות שנאלץ לחזור לנכר, יונתן הבטיח לעצמו שזו קפיצה קטנה, רק לארבעה חודשים. "בסופו של דבר, נשארתי בברזיל למשך שנתיים. במשך שנה הייתי כמעט רק בבית, לא התחלתי תואר או לימודים כל שהם, כי לא רציתי לבנות שום דבר שיכול היה לגרום לי להישאר שם, אפילו כרטיס סים לטלפון לא היה לי...". הוא אומר לשם ההמשחה. "בשנה השנייה חזרתי לתיכון בסאו פאולו כמדריך ומורה; מאוד נהניתי שם, והחברים שלי לא האמינו שאחזור שוב לארץ. בסופו של דבר החלטתי לעלות לבד,

ג'ואנה נאמן גדלה בצרפת, בעיר קטנה ליד פריז. לכאורה לא היה חסר לה דבר, אבל בפנים היא הרגישה שהיא לא במקום שלה. "הייתה שם קהילה יהודית די קטנה", היא נזכרת. "בימי ראשון הייתי הולכת ל'תלמוד תורה' בשעות הבוקר, אבל בשאר השבוע למדתי בבית ספר נוצרי, כי בתי הספר הציבוריים היו מלאים בערבים, ובית ספר יהודי לא היה באזור".

את האווירה והשיח ששררו בבית הספר, ג'ואנה מגדירה כ'אנטישמיות שקטה'. "יום אחד, כשהייתי בערך בת שבע, היה בכיתה שיעור על דתות, והמורה שאלה מי יהודי, מי ערבי ומי נוצרי. היו שם שלושה מוסלמים, ואני הייתי היהודייה היחידה. אחרי השיעור שלושה המוסלמים באו וצעקו לי: "את יהודייה", והתחילו להרביץ לי. כמה שנים לאחר מכן, למדנו בשיעור היסטוריה על מלחמת העולם השנייה, ובסוף השיעור אחת הבנות באה ואמרה לי: "היטלר היה הורג אותך, ואותי לא".

למרות גילויי האנטישמיות, ג'ואנה הרגישה שבסך הכל יש לה חיים טובים, מה שלא מנע ממנה לכסוף לעלות לארץ ישראל. "ההורים שלי עשו הכל כדי שיהיה לנו ממש טוב", היא מספרת בהערכה, "אבל תמיד הרגשתי שונה ולא שייכת, ורציתי לעלות לארץ". לפני כמה שנים אמא שלי מצאה מחברת שלי מגיל עשר, עם רשימת שאלות שאחת מהן הייתה: "מה החלום שלך?"; התשובה שלי לשאלה הזו הייתה כמובן "לגור בארץ ישראל". לכבוד בת המצווה שלי ההורים שלי הציעו לי לבחור יעד לחופשה. הבחירה הייתה לי קלה, היא אומרת בחיוך, "וזה הייתה הפעם הראשונה שבאתי לארץ, והרגשתי עוצמה גדולה וחיבור מאוד חזק".

הניסיון לעבור לשלב המעשי של עלייה לארץ בפועל, התחיל אצלה כבר בגיל התיכון, אבל היא נעתרה לבקשת הוריה לדחות את הרעיון. "כשסיימתי את התיכון והתחלתי שוב לתכנן את העלייה המיוחלת הם המליצו לי קודם כל לעשות תואר אקדמי, הקשבתי לעצתם ולמדתי ריפוי בעיסוק, ומייד אחר כך עליתי". כשהגיעה לארץ, נזכרה ג'ואנה בבני משפחה רחוקים המתגוררים במושב אמירים בגליל, וביקשה להתארח אצלם. בהשגחה פרטית, באותה תקופה בני המשפחה השכירו יחידת דיור לבחור מישיבת הר המור בשם הלל נאמן. "מצד אחד, שנינו לא היינו כאלה שמתאים להם להכיר לבד, ומצד שני, כל אחד מאתנו, אם היו מציעים לו את השני בשידוך, כנראה היה מסרב. אני בקושי דיברתי אז עברית", היא ממחישה את הפער, "אבל הקב"ה רצה, ונוצר הקשר". לאחר התקופה שבילתה באמירים, ג'ואנה הגיעה למכון אורה בירושלים, יחד עם קבוצה של עולות מצרפת. "הייתי שם שנה אחת, שבמהלכה התחנתתי עם הלל. מאוד התחברתי לתורה שלו ושל חבריו ולרעיון של החיבור לכלל ישראל, ואני חושבת שמצאתי את הדרך הנכונה לי ואת תחושת ההשתייכות שחיפשתי", היא אומרת בסיפוק.



הוא אומר בהתרגשות, "אנשים נהרגו בשביל זה. אמרתי לעצמי שיש כאן הזדמנות ברורה שאני חייב לנצל. כשחזרתי הביתה מהמסע כבר היה לי ברור שאני רוצה ללמוד בישיבה בארץ ישראל. אגב, זה מאוד מקובל בציבור הדתי בחו"ל להגיע לשנת ישיבה בארץ, אבל אני החלטתי שאני אלך למקום שאוכל גם להתגייס דרכו." כשנחת בארץ, מרדכי הבין שהוא כאן בשביל להישאר. "בקנדה לפעמים הרגשתי שאני לא קשור, ואילו ברגע שנחתתי בארץ הבנתי שיש לנו כאן היסטוריה ויש לנו עתיד, ואני רוצה להיות חלק מזה".

מה תבחר, משפחה או ארץ?

תהילה, אשתו של מרדכי, מצטרפת לשיחה ומספרת שגדלה בעיר קטנה בניו יורק, ונהנתה מחיים שלווים בקהילה חזקה וציונית, "אבל בלי קטע של עלייה". למרות האווירה הכללית, היא תמיד רצתה לעלות לארץ. "ההורים שלי גידלו אותי עם המבט למזרח, עם אהבה לארץ שממש אי אפשר להסביר במילים, אבל בכל זאת הרעיון של עלייה היה לי קשה לעיכול. כל העניין של מלחמה ואזעקות, למשל, הפחיד אותי מאוד. אחרי התיכון הגעתי לשנת מדרשה במדרשת 'נשמת'. מאוד נהניתי ורציתי להישאר, אבל הרגשתי שאני עדיין לא מוכנה, ולכן חזרתי לניו יורק. כשהגעתי לשלב השידוכים זה נהיה מסובך, כי היה קשה מאוד למצוא בחורים שרוצים לעלות לארץ. חשבתי לעצמי: מה יקרה אם אכיר מישהו שימצא חן בעיניי ואז אגלה שהוא לא ממש רוצה לעלות? הייתה כאן שאלה מהותית: מה יותר חשוב – להקים משפחה או לבוא לישראל, וזה לא היה פשוט".

"אחרי השביעי לאוקטובר, הרגשתי את זה אפילו יותר חזק. הייתי באוניברסיטה יהודית-דתית, ושבוע אחרי הטבח ראיתי את החברות שלי יוצאות למסעדות וממשיכות בחיים. לא יכולתי להבין את זה. מצד שני, היא שמה את הנורקור גם על הצד החיובי, "ראיתי גם הרבה אנשים בחו"ל שנתנו מעצמם בצורה יוצאת דופן, שהקדישו את עצמם לעם שלהם מרחוק בלב שלם, אבל אני אישית לא יכולתי להישאר רחוקה, וזה היה היום שממנו הכל השתנה. הרגשתי שאני חייבת לעשות משהו, והקמתי פרויקט קטן שנקרא "בין-אדם": סטודנטים בחו"ל נפגשים בזום פעם בשבוע עם ילדים מפונים בארץ או ילדים שהוריהם במילואים, ולומדים ביחד

אנגלית. עבדנו גם עם חיילים פצועים שרצו לספר את הסיפור שלהם באנגלית. מאוד רציתי לתת לחברים שלי בחו"ל לעשות משהו ולהרגיש אחראים לעם שלהם. כשסיימתי את הלימודים, החלטתי פשוט לבוא. השארתי הכל מאחור ועליתי".

"יש עוד סיפור שמסביר למה עליתי", היא מוסיפה נתון מעניין, "וזה הסיפור עם מרדכי. הכרנו לפני שש שנים, בשבתון מנהיגות של בני עקיבא. התחברנו מאוד סביב אהבת ארץ ישראל, אבל בשלב כלשהו הקשר התנתק. כשפתחתי את הטלפון יום אחרי מתקפת שמחת תורה, מיד כתבתי הודעות לכל מי שהכרתי בארץ. הייתה לי רשימה של חיילים שמידי פעם התעניינתי בשלומם, מרדכי היה ברשימה הזו, ודרך אותן הודעות חזרנו לדבר. כשעליתי לארץ, יצאנו לדייט חמישה ימים אחרי שנחתתי והלך טוב", היא אומרת בחיוך, "ברוך ה'".

"לחיות בארץ ישראל זה קודם כל קשה ברמות", מודה תהילה. "השארתי מאחור את ההורים שלי, חמישה אחים, אחיינים, את כל החברות ואת התרבות שלי. יש לי את גדולי גיסה ואחיינית במרחק חמש דקות מהבית וזה בהחלט עוזר, אבל חוץ מזה השארתי



לפני כמה שנים
אמא שלי מצאה
מחברת שלי מגיל
עשר, עם רשימת
שאלות שאחת מהן
הייתה: "מה החלום
שלך?", התשובה
שלי לשאלה הזו
הייתה כמובן "לגור
בארץ ישראל"

וזה לא היה דבר פשוט. יש לי קשר ממש טוב עם הוריי, ולהיות רחוק מהבית זה לא קל. אבל הרצון להיות חלק מעם ישראל בארצו, לא חדל מלפעום בליבי. הייתה לי הרגשה פנימית שזהו רצון ה', ואי אפשר שלא לרצות להיות חלק מההיסטוריה היהודית מימי התנ"ך ועד היום".

מרדכי וולפסון נולד בקנדה, והוא כבר חמש שנים בארץ. "בעיר טורונטו, שבה עברו עלי רוב שנות הילדות, יש קהילה יהודית גדולה וחזקה, וחייתי חיים מאוד נוחים גם מבחינה דתית. הייתי משתתף באופן קבוע בפעילות של בני עקיבא, ושם מאוד עודדו עלייה לארץ והתגייסות

לצה"ל. במחנות הקיץ תמיד היו מגיעים שליחים מהארץ, והם מאוד השפיעו עלינו וגרמו לי באופן אישי להבין את הערך הגדול של חיים בארץ ישראל". אנטישמיות, אגב, לא הייתה אחד מהגורמים שהניעו אותו. "כשהייתי בקנדה לא חוויתי אנטישמיות, אבל עכשיו המצב כבר משתנה. לאחרונה היה ירי על בית הכנסת שתמיד התפללתי בו, ב"ה ללא נפגעים. אפשר לראות היה יותר דגלי פלסטין, הפגנות ואלימות. לפני כשנה הייתה הפגנה של מהגרים מוסלמים ותושבים פרו-פלסטינים מחוץ לבית הכנסת שלנו, שכעסו על המתפללים על שתלו מגן דוד גדול בחזית בית הכנסת ועל כך שהם מזדהים עם מדינת ישראל".

למרות שמרדכי למד על ארץ ישראל והבין את ערכה, הוא הרגיש שכל עוד הוא לא חווה את הדברים על בשרו, משהו עדיין חסר לו. "כשסיימתי כיתה י' הגעתי למחנה קיץ בארץ, ובמשך חמישה שבועות טיילנו מהצפון ועד אילת כולל הכותל. זו הייתה הפעם הראשונה שלי בארץ, ופתאום ראיתי חיילים, נחשפתי לכל ההיסטוריה שהתרחשה כאן ואמרתי לעצמי: "אין סיכוי שאני לא מצטרף". במשך שנים רבות יהודים ייחלו להגיע לכאן, ורבים מאוד לא הצליחו",



פחות קשור לחוסר בעזרה טכנית, ויותר לתחושה הנפשית. חסרה לי הידיעה הפשוטה שהמשפחה שלי קרובה, ויש לי איפה 'להיזרק' שבבת עם הילדים. לפני כשנה וחצי", היא מוסיפה עוד קומה להתמודדות, "היה סבב מילואים ארוך לכל אורך הקיץ, בזמן שהייתי בהיריון מתקדם. שלושה שבועות אחרי שבעלי חזר הביתה, הגדוד נקרא שוב בצו 8 להצטרף ללחימה בלבנון. הייתי כבר בחודש התשיעי ונכנסתי לפאניקה. ההורים שלי בצרפת, יש לי שלושה ילדים בבית - מה אעשה? אלך ללדת עם הילדים שלי? ... בסוף ברוך ה' ההורים שלי הצליחו למצוא טיסה ולהגיע, אבל היה הרבה מתח עד שזה קרה".

למרות הקשיים, ג'ואנה עדיין מרגישה שהיא במקום הנכון. "אני מרגישה שהתחברתי לשורשים

אבל אף אחד לא הסכים. אחרי דרך ארוכה הגעתי לאוניברסיטת אריאל שהסכימה להכיר בתואר שלי כתואר ראשון בתחום הבריאות, ואפשרה לי לעשות תואר שני במנהל מערכות בריאות. זו הייתה הדלת היחידה שנפתחה לי. בשיעורים הראשונים בכיתי, לא הבנתי כלום. היו גם שיעורים באנגלית, שבהם הייתי צריכה לתרגם את החומר לצרפתית בראש ואז לתרגם שוב לעברית כדי לגשת למבחן. היה ממש ממש קשה בהתחלה, אבל ב"ה עשיתי את זה".

עם פרוץ מלחמת התקומה, כמו רבים אחרים גם הלל גויס למילואים. אלא שבנוסף לאתגרים שכל אשת מילואים מתמודדת אתם, כאן נוסף נתון משמעותי של חוסר במשפחה קרובה. "כל המשפחה שלי בצרפת, ולא היה לי מי שיהיה איתי. מבחינתי הקושי היה

הכל מאחור. יש עדיין קשר עם המשפחה בחו"ל, אבל זה לא אותו דבר. הם לא מבינים מה זה לרוץ חמש פעמים בלילה למקלט. הם לא מבינים מה זה להיות לבד כשבעלך במילואים. אבל דווקא עם כל הקושי, אני מרגישה בפעם הראשונה בחיים שאני שייכת, שהגעתי הביתה. מבחינה רוחנית אני חושבת שלא הבנתי מה זו אמונה לפני שהגעתי לארץ. הרבה אנשים חושבים שאמונה זה שהקב"ה יעשה מה שאנחנו רוצים, אבל הוא לא כספומט, אלא אני זו שחיה בעולם הזה כשבילוי. אני מוצאת את עצמי מדברת איתו כל הזמן ומשתפת אותו בקשיים. יש זמנים שאין לי מישהו אחר לשתף, ואני ממש מרגישה את היד שלו לוקחת את הירי שלי בזמנים האלה".

מי ילווה אותי ללידה?!

"בהתחלה הייתה התרגשות גדולה", נזכרת ג'ואנה בתקופה המיוחדת, "ממש כמו חתונה. פתאום הכל כתוב בעברית, ויש יהודים בכל מקום. הייתי ממש באורות". אבל בדיוק כמו בחתונה, אחרי ההתרגשות הגדולה מתחילים לצוף גם הקשיים, ופתאום היא נפגשה עם תופעות שלא ידעה על קיומן קודם לכן. "כשהתחלתי לגלות כמה החברה בישראל מחולקת, ולהיחשף לשנאה שבין החלקים, זו הייתה אכזבה גדולה. כואב לי שיש יהודים שלא משרתים בצבא, שיש יהודים אנטישמים או 'שמאלנים על אקסטרים'. בצרפת אין דבר כזה שמאלן יהודי", היא אומרת בכאב מהול בתמיחה. "בחוץ לארץ, כשיהודי רואה יהודי אחר הוא מנשק לו את הרגליים ומתרגש: 'מה, אתה יהודי? גם אני! איזה יופי'. פה אני לפעמים צריכה להזכיר לעצמי שהאנשים סביבי הם יהודים, וזה מבאס אותי. אני רוצה לחיות את זה, ולהרגיש בכל העוצמה את הזכות לחיות בארץ ישראל".

האתגר הבא הגיע כשהיא ניסתה להשתלב בשוק העבודה, ומרכזי התעסוקה לא הכירו בתואר תוצרת צרפת. בניסיון למצוא פתרון, היא עברה בין אוניברסיטאות ומכללות כשהיא מצוידת בכל התעודות שלה. "הסברתי לכולם איזה לימודים עשירים למדתי, התחננתי שיתנו לי להיכנס למסלול מקוצר,



חינוך לו השליחות שלי

המכללה האקדמית הרצוג מובילה את הדור הבא של מערכת החינוך בישראל באמצעות מגוון חוגים לתואר ראשון ושני, תוכניות לימוד עשירות, טכנולוגיות למידה מתקדמות וסגל מרצים מהשורה הראשונה

**מערך
מלגות** 

שנה ראשונה חינם ומלגות ייחודיות לכאבים

**מערך
הסעות** 

להגיע ללימודים באמצעות מערך הסעות בפרסה ארצית

**תוכניות
מצטיינות** 

תוכנית המקנה תואר בשלוש שנים, ובהינם

**תעודות
מקצועיות** 

אפשרות לתעודות יישומיות בנוסף לתואר

הרצוג. לדעת. לחנך.

להרשמה: 077-9915242 או היכנסו לאתר המכללה: herzog.ac.il

שלי ועכשיו אני יכולה לפרוח ולהיות אני, והגשמה שלי יכולה להיות רגועה. אני חושבת שהתחושות האלה של חיבור למהות זה משהו שיכול להיות רק פה. כשחייתי בצרפת, למרות שנולדתי שם, לא הרגשתי חיבור לשום דבר חוץ מלמשפחה שלי, וכשהגעתי לארץ הרגשתי שאני חוזרת אליה וחוזרת לעצמי. כאן בארץ יש קדושה", היא מסכמת את העניין, "ושם פשוט אין".

ג'ואנה והלה גרים עם ארבעת ילדיהם בפרדס חנה, ומתכוננים לעבור בקיץ ליישוב איתמר שבשומרון. "מבחינתי, הרצון להיות ולגדל את הילדים שלי כיהודים גאים שמחברים לארץ אבותיהם, היא אחת הסיבות המשמעותיות למעבר", היא משתפת.

למה לזרוק עלי ברז?

"לחיות בארץ זה אמנם לא דבר קל", מסכים יונתן עם שותפיו לראיון, "אבל זה נותן תחושת בית ושייכות. לקח לי זמן להתרגל שוב לאוכל", הוא מפרט את הקשיים, "שבתחילה לא היה עושה לי טוב בבטן, וגם למצוא דירה לא הייתה משימה קלה". כיום הוא כבר מדבר עברית באופן שוטף למרות הוותק הקצר יחסית בארץ, אבל ההתחלה הייתה מאתגרת וזימנה גם סיטואציות משעשעות. "הייתי מתבלבל בין המילים 'מתקלח' ל'מתגלח', 'לגהץ' ו'לגייס', ופעם אחת, במקום להשתמש בביטוי 'דפקת לי ברז', אמרתי למישהו 'זרקת

עלי ברז'. בנוסף לזה, כבר בימים הראשונים נתקלתי בהמון בירוקרטיה, וזה פחות כיף", הוא אומר בלשון המעטה. "כשהלכתי למשל למשרד הפנים להוציא תעודת זהות, הבאתי איתי את כל המסמכים הנדרשים. הפקידה לקחה את המסמך החתום על ידי רב מברזיל שמאשר שאני יהודי, ראתה את התאריך ואמרה: 'זה לא בתוקף. כתוב כאן 2019, אנחנו ב-2023'. ענית לה: 'מה זאת אומרת? בשנים שחלפו הפסקתי להיות יהודי?!'. ובאותו רגע הבנתי איך מגיבים לישראלים - שואלים שאלות בחזרה...".

"בתקופה הראשונה אחרי העלייה אמרתי לעצמי שאני לא רוצה לצאת לדייטים עם בנות ישראליות", הוא מוסיף, "לא הצלחתי להתחבר לתרבות". אבל למרות הצהרותיו, כשפגש את ספיר היא הצליחה לנפץ לו כמה תבניות. "היא נתנה לי הרגשה של בית ורוגע, המשפחה שלה קיבלה אותי כחלק מהמשפחה והיום אני מרגיש חלק מהחברה הישראלית בצורה הרבה יותר חזקה, וכשאצמוד מתחת לחופה ואבנה את ביתי, ארגיש שהעלייה שלי הושלמה. אני חושב שכאן בארץ הבנתי מה זה להיות חלק מעם ישראל. מצאתי את הזהות שלי, ובניגוד למה שאמרתי לי בברזיל, שאני יכול לאבד את עצמי כאן, אני מרגיש שמצאתי את עצמי, ושזה הבית של כל יהודי".

"לא הבנתי את זה מספיק כשעליתי", אומר מרדכי, "אבל לגור בישראל זה משהו שונה לגמרי ממה שהכרתי. עליתי בלי שום הבנה בעברית, ואני עדיין מתקשה עם התרבות", הוא משתף בכנות, "ששונה מאוד מהתרבות בקנדה, אבל לאט לאט אני מתרגל. שירתתי בעזה כמשך למעלה משנה, בתור חייל בודד", הוא פותח צוהר לעולם נוסף. "אמא שלי ביקרה אותי פעמיים במשך כל השירות שלי, ואבא שלי פעם אחת. כשאתה חוזר הביתה בתור חייל בודד אתה לא באמת חוזר הביתה, אלא לדירת שותפים עם עוד כמה חברים", הוא מסביר את הקושי. "ביציאה הראשונה שלנו מעזה אחרי שבעים וחמישה ימים, כולם התרגשו לפגוש את המשפחה שלהם, אבל המשפחה שלי לא הגיעה. אפילו לבר מצווה של האחים שלי הגעתי בקושי רב, כי הייתי

השארתי הכל מאחור. יש עדיין קשר עם המשפחה בחו"ל, אבל זה לא אותו דבר. הם לא מבינים מה זה לרוץ חמש פעמים בלילה למקלט. הם לא מבינים מה זה להיות לבד כשבעלך במילואים. אבל דווקא עם כל הקושי, אני מרגישה בפעם הראשונה בחיים שאני שייכת, שהגעתי הביתה



צריך גם אישור לצאת תוך כדי מלחמה וגם להצליח לתפוס טיסה. ברוך ה' התחנתני לפני שמונה חודשים, ויש לנו פה עוד אח של אשתי ועוד אח שלי, אבל עדיין התמיכה המשפחתית מאוד חסרה".

למרות הקושי, מרדכי מרגיש שהוא חלק ממה שהו הרבה יותר גדול, וזה מה שנותן לו את הכוח. "בכל מסע שיצאתי אליו ובכל כניסה לעזה חשבתי לעצמי שכל האנשים שנלחמו להיות בנקודה ההיסטורית הזו עומדים מאחוריי ודוחפים אותי, או עומדים לפניי ומושכים אותי. המחשבה הזו מאוד חזקה אותי. אחרי 30 קילומטר עם 50 קילו משקל על הגב, פשוט רצייתי ליפול, אבל הרגשתי שיש משהו הרבה יותר גדול ממני שמחזיק אותי ושאיני חלק ממנו".

"אני חווה היום את החיים שלי כהרבה יותר משמעותיים מהאופן שבו חוויתי אותם בחו"ל", הוא מוסיף עוד נקודה משמעותית מבחינתו. "הבנתי שלהיות יהודי זה לא רק התפילה, התורה והמצוות שאני מקיים, זה גם כל מה שאנחנו עושים ביחד. האחריות שלי כיהודי היא הרבה יותר גדולה מאחריות על המשפחה או אפילו על השכונה שלי, יש לי אחריות על כל המדינה! כי אם, למשל, לא קראו לי למילואים, כנראה מישהו אחר הולך במקומי, וגם אם אני לא מכיר אותו אישית ואף פעם לא פגשתי אותו, יש כאן אחריות משותפת. המדינה סומכת על כל אחד מאתנו, ולכן כולנו חייבים להיות קשורים לסיפור הגדול הזה, להתגייס ולהצטרף, כי כולנו כאן אחד בשביל השני".

"אם הייתי צריך לבחור מחדש, הייתי בוחר בכל התהליך שוב, כולל הבחירה לקחת חלק במלחמה בתור חייל בודד. זו הזכות הכי גדולה שזכיתי לה אי פעם. ומה שהכי חשוב מבחינתי", הוא מדגיש, "זה שאנחנו עושים את כל זה בשביל הילדים שלנו. הם כבר לא יצטרכו להחליט אם לעזוב את המשפחה, ללמוד שפה חדשה ותרבות חדשה. הם כבר ייוולדו לתוך התרבות והשפה, יתגייסו לצבא בטבעיות, ויכנסו לעם ישראל הרבה יותר בקלות".

(נשות) החיילים הבודדים

"בערך שבוע אחרי שהתארסנו", מוסיפה תהילה ומשמיעה את הקול של נשות החיילים הבודדים, "מרדכי קיבל צו מילואים. ככה התחלתי את החיים שלי כאשת מילואים, עוד לפני החתונה. לא הספקתי להתרגל לרעיון שאני מאורסת, והוא כבר היה רחוק".

"השבת הכי קשה בחיים שלי", היא משתפת, "הייתה בזמן מלחמת עם כלביא. מרדכי היה איתי כל השבוע, וברגע אחד נאלץ לחזור ליחידה. הלכתי לאחי הגדול כי בדירה שלי אין מקלט. הקירות רעדו מהבומים וזה היה מפחיד, אבל הפחד הכי גדול לא היה מהרקטות, אלא עליו: איפה הוא. אם הוא בסדר. אם הוא חי. לא יכולתי לגעת בטלפון, שמעתי רדיו של מישהו אחר שמכריז שמות של נפגעים וחיילים שנהרגו, ורק התפללתי לא לשמוע את השם שלו. זה היה שובר לב, אבל גם בתוך הרגע הזה הרגשתי שאני במקום הנכון. שזה בדיוק המקום שבו אני צריכה להיות".

"כמה שבועות אחר כך התחתנו בניו יורק. ארגנו חתונה בתוך שבועיים, כי מרדכי היה עדיין במילואים והיה צריך לקבל אישור לצאת, ואז למצוא טיסה. החתונה הייתה יפה ושמחה", היא אומרת בהודיה. "כנראה בחודשים הקרובים מרדכי יחזור למילואים בצפון, וזה קשה אבל זה שווה. זה הדבר הנכון, הטוב והאמיתי, ואני גאה להיות חלק מעם ישראל, במדינת ישראל, על פי תורת ישראל".

עולים להר הזיתים

כמיטב המסורת של 'קרן אביה'

59 שנים
לשחרור ירושלים



שבת יום ירושלים

ובעטרת נצחון תעטרם



הרב אנוהם זורניב

דיין בבית הדין הרבני בת"א
לוחם בסיירת גבעתי, מדליק המשואה

במלון שבע הקשתות
על הר הזיתים
מול מקום המקדש

כ"ח-כ"ט אייר
תשפ"ו (15 למאי)

אירוח שישי-שבת חוויתי
פרשת במדבר

יום שישי - סיורים | שיחות מרתקות | ארוחת צהריים קלה | תפילות בסגנון קרליבך מול הר המזריה | ארוחה חגיגית ועונג שבת - מישי
שבת - תפילות חגיגיות | שיחות עם פצועי צה"ל | סעודות חגיגיות כיד המלך | סיורים **מוצש"ק** - הבדלה מוזיקלית



ישראל פרנס

הזמר החסידי, שיביא סיפורים
בלעדיים מחצרות האדמו"רים



יהודה קנדל

לוחם צנחנים
ממשחרי ירושלים



הרב רואל קצין

סא"ל במיל, משרת ביחידה מיוחדת
רב בישיבת שדרות



אלידע בר שאול

חוקר, מורה דרך
ואיש ידיעת הארץ



צבי יחזקאלי

מזרחן, לוחם
ואיש שב"כ לשעבר

קרן אביה

לע"נ אביה יהושע ז"ל גולדברג

חופשת:בו"ר



הסעות בהרשמה מראש | מס' החדרים מוגבל | פנסיון מלא | נשרות מהודרת | צוות שומר שבת

להזמנות: ריבקי - 050-9287878 | rivkisb@gmail.com



כבר לא מקלט בטוח:

השינוי לו העולם ציפה

מבצע שאגת הארי הוא פתח לתקופה חדשה במדיניות הישראלית. מה השתנה בינו לבין מבצע 'עם כלביא'? ומדוע בלי השלב הבא, מדינת ישראל עלולה לאבד את זכות הקיום שלה?

הרב דני לביא, ראש מכון עולמות ור"מ בישיבה הגבוהה באלון מורה

אך תכלית קיומנו אינה כזו. עוד לפני שנהיינו לעם, נאמר לאברהם אבינו כי המטרה הסופית היא להיות מקור ברכה לאנושות כולה: "וְנִבְרָכְךָ כָּךְ כָּל מְשֻׁפָּחַת הָאָדָמָה". ייעוד זה מתחדד רגע לפני מתן תורה בציווי "וְאַתָּם תְּהִיוּ לִי מְמַלְכֵת פְּהִינִים וְגוֹי קְדוֹשׁ". מהותו של הכהן היא לשמש גשר חי בין העם לבין הקודש. כך גם אנו, נועדנו לשמש ככהני האנושות, לחבר את העולם כולו אל ממדי הקודש, המוסר, הטוב והצדק.

זהו היסוד של זהותנו, שעליו אנו מתחנכים דרך חזון הנביא ישעיהו: "וְנִתְתִיף לְאוֹר גּוֹיִם", וכפי שממשיל זאת רבי יהודה הלוי בספר הכוזרי (ב, לו): ישראל באומות כלב באיברים; עניינו של הלב הוא להזרים חיים לגוף כולו. לכן, חכמים תקנו שהמילים בהן נחתום את תפילתנו שלוש פעמים ביום יהיו – "לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שְׁדַי". מטרתנו לפעול מתוך אחריות לכלל המציאות, ולא מתוך אינטרס צר.

אגואיזם לאומי

אם כן, הלאומיות הישראלית שואבת את הלגיטימציה המוסרית שלה אך ורק מתוך מטרת-העל של תיקון עולם. אם הלאומיות שלנו הייתה רק מסגרת שנועדה לדאוג לרווחתנו בלבד, הרי שהיינו חוטאים באגואיזם קבוצתי. הרב קוק מזהיר מפורשות כי לאומיות שמנותקת מייעוד מוסרי היא בגדר "אהבת עצמו גסה בלבוש לאומיות" (עין איה שבת א, מט).

ממילא מתברר ששפת המקלט הבטוח, בה נקטה מדינת ישראל במשך שנים רבות בזירה הבינלאומית, אינה רק שגיאה טקטית, אלא בגידה חריפה בתשתית הזהות והקיום של עם ישראל. פרופ' זאב צחור סיפר כיצד הותקף באנגליה על ידי אינטלקטואלים מקומיים שטענו כי לישראל אין לגיטימציה להתקיים. כששאל אותם מדוע התנגדותם לישראל חריפה כל כך, הנימוק שלהם היה מפתיע בישירותו: "חלמנו על מקום שבו ספר הספרים החדש ייכתב לקראת גאולת העולם, כי אתם הרי עם סגולה... היו לעולם ציפיות, וראו מה עשיתם".

דהיינו, העולם באופן לא מודע, ובמקרה של האינטלקטואלים הבריטיים באופן מודע, לא מוכן לקבל את עם ישראל שחזר לארצו רק כדי לשרוד ולהיות עוד כוכב בדגל האמריקאי; בהתאם לסיפור המכונן של זהותנו, הוא מצפה מאיתנו להביא בשורה חדשה לאנושות.

בראשית מבצע "שאגת הארי" באיראן, חשנו את משק כנפי ההיסטוריה. אך האם יש הבדל מהותי בין 'עם כלביא' ל'שאגת הארי'? לדעתי לא מדובר כאן רק בעוד פרק חשוב במלחמה הארוכה בה אנו נמצאים, אלא אנו עומדים בפני קפיצת מדרגה שמטלטלת את התודעה הישראלית והעולמית כאחד, וזו נובעת מהשוני במטרות המבצע.

הצהרתו של ראש הממשלה עם פרוץ מבצע "שאגת הארי" חרגה מהלקסיקון הישראלי המוכר. הוא לא הסתפק רק בהבטחה הרגילה להסיר את איום הגרעין והטילים הבליסטיים מעל אזרחינו. אלא הכריז קבל עם ועולם: "ניצור תנאים שיאפשרו לעם האיראני האמיץ לפרוק מעליו את עול המשטר הרצחני הזה", והוסיף: "זו מערכה למען האנושות".

כלומר, בפעם הראשונה מזה זמן רב, מדינת ישראל אינה פועלת רק כישות מאוימת החפצה להגן על עצמה, אלא מציבה יעד מוסרי אוניברסלי: הפלת משטר הרשע באיראן מתוך מטרה להועיל לתושבי איראן המדוכאים, ולהילחם למען ביטחוננו של העולם החופשי כולו. על אף שראשיתו של המאבק הוא קיומי, ההשגחה מובילה אותנו למעבר דרמטי מתודעה של התגוננות לתודעה של ייעוד.

פרדוקס המקלט הבטוח

במשך עשרות שנים, ההסברה הישראלית התרגלה לדבר בשפת "המקלט הבטוח". נטען, בצדק היסטורי לכאורה, שאנו זקוקים למדינה כדי לשרוד, שהרי השואה הוכיחה מה קורה כשלעם היהודי אין מדינה. נלחמנו את מלחמתנו למען "השקט" המיוחל לו אנו ראויים ככל העמים. אולם, הטיעונים הללו, שנועדו להצדיק את קיומנו, באופן מפתיע דווקא החריפו את אובדן הלגיטימציה שלנו בעולם.

מדוע העולם, פעם אחר פעם, מערער על זכותנו להתקיים; מגנה אותנו; ובמקרה הטוב, אם אנחנו זוכים לחסדיו, הוא מצהיר שלמדינת ישראל יש את הזכות להגן על עצמה? הרי אף אחד אינו מעלה בדעתו להכריז שלבריטניה או לגרמניה יש זכות להגן על עצמן. זו אמירה מגוחכת.

הסיבה ליחס הכפול הזה נעוצה באופן עמוק בזהות הישראלית. אילו היינו רק עוד אומה שמטרתה לשרוד במרחב, העולם היה מקבל זאת כמציאות סטנדרטית, גם אם היא כוללת מורכבויות שונות.

ליקוי המאורות המוסרי בעולם

חשיבותה של הבשורה הישראלית מתעצמת לנוכח המציאות הגלובלית. העולם כיום נמצא בליקוי מאורות מוסרי חסר תקדים, הנקרע בין שני קטבים מסוכנים.

מצד אחד, עומדת אירופה, שאיבדה את מושגי האמת והשקר, הטוב והרע. מתוך בלבול תודעתי עמוק, אירופה איבדה את הרצון והיכולת להילחם ברוע העולמי, וכתוצאה מכך האסלאם משתלט עליה מבפנים בתהליך הרסני, כפי שהיטיב לתאר העיתונאי הבריטי, דאגלס מארי, בספרו "המוות המוזר של אירופה".

מהצד השני, ניצב האסלאם הרדיקלי – שאיראן אחת ממובילותיו המרכזיות. האסלאם הקיצוני מחזיק בתפיסת אמת צרה, פרימיטיבית ואלילמה, המבקשת "לתקן" את העולם בדרכה. על פי תפיסת הג'יהאד, אין זכות קיום לשום ישות ריבונית שאינה מוסלמית, וההגר הופך לכלי מרכזי למימוש הייעוד של כפיית אמת אחת על האנושות כולה. זוהי גישה אימפריאליסטית המזכירה את מסעי הצלב החשוכים של הנצרות בעבר, שבהם בשם דת האהבה נשפכו נהרות של דם.

בתוכם, בין החולשה האירופית לבין האלימות האסלאמית, עומדת מדינת ישראל. אנו נושאים בקרבנו מסורת יהודית עתיקה של אמת ואמונה החובקות את כל מישורי המציאות. אך בשונה מהאסלאם והנצרות, אין לנו שום שאיפה לכפות את האמת שלנו בכוח החרב או באופן מסיונרי. היהדות, מכירה בערכו ובזכויותיו של הגוי גם כשהוא נשאר גוי. הרמב"ם פוסק כי לחסידי אומות העולם יש חלק לעולם הבא, ואין הם נדרשים להתגייר לשם כך (הל' מלכים ח, יא).

עם ישראל מעולם לא היה אימפריאליסט, והוא לא מעוניין בכיבוש העולם. כפי שמלמד הראי"ה קוק "לא נצטוונו לשאת חרב ומלחמה ולקרוא בשם ה' לעמים לא ידעוהו" (עין איה, ברכות ט, שיד), דווקא היעדר השאיפה להשתלטות על העולם, והתפיסה היהודית שמאפשרת גיוון אנושי לכתחילה, הופכת את המלחמה של ישראל ברוע העולמי ל'נקייה' ואידאליסטית במיוחד.

אנו נדרשים לבנות כאן חברת מופת שתקרין "הוד ותפארת קדושה ושלוש", מתוך ציפייה שהעולם יראה בנו מקור השראה, ויבחר להתקרב לערכים אותם אנו מייצגים, מתוך הכרה פנימית ובחירה חופשית. במובנים רבים הצלחנו בכך, הואיל ומושגים מוסריים יסודיים שהפכו להיות מובנים מאליהם, הגיעו לעולם על ידי היהדות (כפי שמביא פול ג'ונסון בספרו 'ההיסטוריה של היהודים', ותומס קהיל בספרו 'מתת היהודים').

הבשורה הישראלית במאה ה-21

אך תרומת עם ישראל אינה רק נחלת העבר, אלא צו השעה כיום. מעבר לשילוב המיוחד שהיהדות מביאה עמה, ביחס שבין אמת אבסולוטית, לבין סובלנות בינלאומית כנ"ל, מדינת ישראל כוללת בתוכה גם שילוב נדיר בין אמונה, מסורת ומשמעות לבין קידמה טכנולוגית. שילוב זה בולט בנתונים הדמוגרפיים הייחודיים של ישראל, שהיא המדינה היחידה מבין המדינות המפותחות (ה-OECD) בה אחוזו הילודה גבוה משיעור התחלופה הנדרש (הממוצע בישראל עומד על כ-3 ילדים למשפחה).

כולם מכירים את המשבר הדמוגרפי באירופה, אך דיוויד גולדמן בספרו 'ציוויליזציות גוועות', הפנה את תשומת הלב לקריסה הדמוגרפית בארצות מוסלמיות בולטות, כדוגמת טורקיה ואיראן. בעוד שיעור התחלופה הנדרש הוא 2.1 ילדים בממוצע למשפחה, בטורקיה הממוצע עומד על כ-1.5 ילדים למשפחה, ובאיראן על 1.7 ילדים למשפחה (הקריסה הדמוגרפית באיראן היא המהירה ביותר שתועדה בהיסטוריה האנושית).

לטענתו של גולדמן, אירופה וגם מדינות מוסלמיות אלו, לא הצליחו להתמודד עם השינויים הגדולים שהעולם המודרני גרם למבנה המשפחתי. ישראל, לעומת זאת, היא לא פחות מ'נס דמוגרפי' השובר את הפרדיגמה העולמית: היא מוכיחה שמדינה יכולה להיות משכילה, בעלת כלכלה מפותחת ותעסוקת נשים גבוהה – ובכל זאת לשמור על שיעורי ילודה גבוהים שמבטיחים צמיחה דמוגרפית יציבה, וזאת בזכות החיבור המיוחד והעוצמתי למסורת היהודית, לזהות הלאומית, ולעוגן המשפחתי. שילוב קריטי זה, מתבטא גם במדר האושר העולמי, בו ישראל נמצאת דרך קבע במקומות הגבוהים, זאת אפילו בעת מלחמה קשה ומורכבת.

מקאנצלר גרמניה לג'ורדן פיטרסון

העולם מתחיל לזהות את חשיבותה של מדינת ישראל, ורואה במלחמתה באיראן פעולה מוסרית, לעיתים אף יותר מאיתנו. הרוח הזו, מנשבת בהתבטאויות פומביות מפעימות – ממנהיגי מדינות כקנצלר גרמניה, שהצהיר ש"לישראל יש את האומץ לעשות את העבודה המלוכלכת עבור כולנו"; דרך העם האיראני עצמו, המשבח את ישראל ומודה לה בהתרגשות רבה; ועד עיתונאים זרים, המעריצים את פעולתה של ישראל במאבקה מול האסלאם הרדיקלי המאיים על אירופה. כדוגמא אחת לכך נביא את דבריו של כתב צרפתי, שאמר לאחרונה בשידור: "אני רוצה להביע תמיכה, כבוד והערצה לעם הישראלי... לעם הזה יש כוח מוסרי ונפשי מדהים... הישראלים מגנים על הערכים שלנו... הם מגנים גם על ביטחון המערב וביטחון אירופה... אני רוצה לומר לעם הישראלי... אתם בצד הנכון של ההיסטוריה, אתם בצד של האמת".

מתברר שרק כאשר אנו מחוברים לזהותנו, ואיננו בורחים מהבשורה של תיקון העולם, אנו מקבלים את ההצדקה המוסרית והכוח לנצח. בניגוד למחשבה השגויה שאם רק נילחם על השקט שלנו, העולם ירחם עלינו, ויכיר בזכותנו להתקיים, ההפך הוא הנכון – העולם מצפה מאיתנו לבשורה מוסרית, וככל שנדבר יותר בשפה הזו, כך הלגיטימציה הבינלאומית שלנו תגדל בהדרגה.

ההוגה ג'ורדן פיטרסון ביטא זאת באופן בהיר ועוצמתי, כאשר ביקר בישראל לפני כארבע שנים, ובסוף נאומו פנה אלינו ואמר בהתרגשות גדולה: "כיהודים בישראל, האם אתם מספרים את הסיפור הגדול ביותר שאי פעם סופר? התשובה תלויה באופן בו תבחרו לחיות. מסיבה כזאת או אחרת, לא פשוט להבין את זה, כולם מביטים הנה... על עם קטן שנמצא בשום-מקום... יש לכם אחריות מוסרית עצומה, כפי שהיה לכם לאורך ההיסטוריה מסיבות שקשה להבין, אני חושב שנכון לומר שגורל העולם תלוי בעם ישראל... כך אתם הופכים את עצמכם לאור לגויים, אתם מושכים אנשים הנה בזכות מה שאתם מסוגלים לעשות, אתם מראים לעולם איך עיר הקודש יכולה להיראות – כי אנחנו זקוקים לה. אנחנו זקוקים לה. וזה תלוי בכם לעשות את זה".

המבצע שמחזיר אותנו לעולם

"התחלנו להגיד איזה דבר גדול, בינינו לבין עצמנו ובאזני העולם כולו, ולא גמרנוהו עדיין. הנוו עומדים באמצע נאומנו, ולהפסיק לא נרצה ולא נוכל... לרדת מעל במת ההסטוריה אפשר רק לעם אשר גמר את אשר החל... להתחיל ולא לגמור זהו דבר שאינו נוהג לגמרי במציאות" (הרב קוק, אורות, ערך התחיה).

לכן, מבצע "שאגת הארי" אינו רק עוד צעד במערכה גדולה, אלא הוא נושא בתוכו פוטנציאל גדול. הוא חושף כיצד למדינת ישראל הקטנה יש אמירה מוסרית משמעותית בשיח הבינלאומי. מטרת המלחמה לא מתרכזת רק בטובתנו הלאומית מול כוחות המבקשים להשמידנו, אלא בהבאת ברכה לעם האיראני, ולעולם כולו.

אלו רק סנוניות ראשונות ומצב שנדחקו אליו בעקבות האיום הקיומי עלינו, אך פעמים רבות עם ישראל נדחף לייעודו מתוך אילוצי השעה. משהו מתחיל להשתנות לטובה, וזו הדיקטיבה שצריכה להוביל בשנים הקרובות את ההנהגה המדינית של ישראל ודרכי ההסברה שלה. התחנה הראשונה במסלול ביקורם של מנהיגי אומות העולם אינה צריכה להיות 'יד ושם' – סמל השואה, הרדיפה וההתגוננות – אלא הכותל המערבי, ובעתיד בית המקדש, סמל הנצח, הייעוד והתקווה, תוך הדגשת הבשורה הישראלית וחשיבותה לעולם בימינו.

כפי שראינו, המשבר הביטחוני והדמוגרפי הגלובלי, מלמד שהעולם משווע לקולה המוסרי של ישראל בשיח הבינלאומי. ההתעלמות מתפקידנו, מעצימה את ההתנגדות אלינו, והחזרה לייעודנו תעגן ותחזק את הלגיטימציה הבינלאומית כלפינו. ניחל, נתפלל ונפעל שקול הארי השואג את בשורתנו המוסרית, לא ידום, אלא יוסיף וידבר בשם הזהות הישראלית השורשית, שעיקר קיומה מושתת על החזון האוניברסלי לתיקון העולם.

שדר! חבק! למד! למד! למד! הסבר! הפני! הדבק! הזמן! קבע! התבונן! פתח! שיעור! וגם את!

הטרלול בשירות הקירוב: מה מלמדת אותנו תופעת נאור נרקיס?

איתי אסמן

ומאפה' עם המחנה הזה, עלינו לזכור שנרקיס הוא התוצר המזוקק שלהם. כשאותם גורמים מדברים על מדינה דמוקרטית תוך ריקון המושג "יהודית" מתוכן, נרקיס פשוט מראה לנו איך זה נראה במציאות: מדינה בלי פסח, בלי כשרות ובלי רבנות. הוא משמש כתמרור אזהרה; הוא מראה שהאידיאולוגיה הזו, כשהיא מיושמת עד הסוף, היא לא רק מגוחכת ברמה הפרטית, היא הרסנית לזהות הלאומית והציבורית שלנו.

באופן פרדוקסלי, הפעילות של נרקיס עוזרת לברר את המציאות ואת הגישה לחיים הישראליים. ככל שהוא מנסה להגחיק את כיסוי הראש או את שמירת הכשרות, הוא גורם דווקא לחילונים רבים להתקומם. רוב עם ישראל, גם אלו שאינם שומרי מצוות במלואם, אוהבים את המסורת, חוגגים את ליל הסדר ומרגישים קשר עמוק ליהדותם. כשהם רואים אדם שקורא לתלוש שלטים של מכירת חמץ מהסופרמרקטים, הם לא מצטרפים אליו - הם מזדעזעים. הוא דוקר בנקודה כואבת שמעוררת את הנשמה היהודית



החושך יחזק את הבחירה באור

להגן על עצמה. הוא גורם לאנשים להבין שעולם שמנותק לחלוטין מאלוקים הוא עולם קר וחסר פשר, במיוחד במדינת ישראל.

לסיום, חשוב ליכזר: נאור נרקיס אינו מייצג את החילוני הישראלי הממוצע. הוא מייצג קצה קיצוני ורועש. רובם המוחלט של היהודים בארץ כמהים ליהדות, מכבדים את המסורת ושואפים לקדושה. הנשמה הישראלית שואפת לה' יתברך, וההקריקטורה של נרקיס רק עוזרת לנו להעריך יותר את האור האמיתי של התורה והמצוות. עלינו להמשיך להאמין ברוב הזה, לקרב אותו באהבה, ולדעת שגם הניסיונות להחשיך את האור, בסופו של דבר, רק גורמים לו לזרוח חזק יותר.

asmanitai@gmail.com

בשנים האחרונות פרצה לחיינו תופעה תקשורתית וציבורית בדמותו של בחור בשם נאור נרקיס. עבור רבים בציבור הדתי והמסורתי, הוא נתפס כמעין "מטריל" סדרתי, אדם שכל מטרתו היא לקנטר נגד הדת, לפגוע בקדשי ישראל ולהגחיק את היהדות. הוא קורא להחלפת ה"בעזרת השם" ב"בעזרת המדע", מעלה סרטונים של אכילת שרימפס, וקורא בגלוי להסרת הכשרות והתנתקות מהרבנות. אך אם נתבונן לעומק, נגלה שדווקא מתוך ה"טומאה" הזו, צומחת נקודת אמת שחשוב לתת עליה את הדעת.

להבדיל בין קודש לחול ובין טמא לטהור, ספר קהלת שכתב שלמה המלך מציג ניסוי מחשבתי מרתק. שלמה, החכם באדם, ביקש לבדוק את משמעות החיים דרך חוכמה, עושר ונהנתנות. הוא היה האדם הכי חכם ועשיר שיש והלך עד הקצה כדי לגלות ש"הבל הבלים הכל הבל", ומתוך הייאוש של חיי העולם הזה המנותקים, הגיע למסקנה הסופית: "סוף דבר הכל נשמע, את האלוקים ירא ומצותיו שמור כי זה כל האדם". נאור נרקיס, בדרכו

שלו, מבצע ניסוי דומה עבור החברה הישראלית. הוא אינו מבקש לקרב ליראת שמיים, להיפך - זו הדת האתאיסטית שלו. אך הוא מייצג את ה"חילוניזם" הטוטאלי. הוא אומר לחילוניי ישראל: "אל תעצור בחצי הדרך. אם אתה מאמין בנאורות ובמדע בלבד, בוא נמחק כל סממן יהודי". הוא בעצם הקריקטורה של החילוניות המנותקת. כשאנשים רואים את הדמות שלו, חסרת המשמעות, הכפנית והבוטה - הם לא אומרים "כך אני רוצה לחיות", אלא חשים רתיעה עמוקה. נרקיס אינו פועל בחלל ריק. הוא מסמל מחנה קטן ומסוים, כזה שמתעטף בערכי ה"דמוקרטיה" אך בפועל בז'יהדות (יש לציין שגם מפלגת 'הדמוקרטים' מתנערת מחלק מפרסומיו). כיום, כשישנם ניסיונות של גורמים בצינות הדתית לייצר "שיח" או 'מפגשי קפה

להצטרפות לקבוצת וואטספ של טיפ יומי לקירוב נא לשלוח הודעה ל-052-566-5005

גם אתם יכולים להפיץ תורה! להצטרפות לצעירי ראשי יהודי 052-300-3900

מכירים בעלות תשובה או בדרך? הפנו אותן למדרשת שושנת אביב בתל אביב. יעל 053-367-3434

הקדמת כיס להקדמת כיס אורות התשובה מאת הרב יוגל פרוינד עם ביאור קצר "אורות תשובה" מהדורת כיס לספר לקראת הוצאה חדשה דרושה / תרומה / הנצחה / הקדשה 052-5665005 רחלי /תרומה:

קניותם כבר מתנת אפיקואון? 10 ספרי קומיקס ילדים "הגיע הזמן" -485 כולל משלוח עד הבית 02-6791122 052-5665005 www.roschy.org

היא רוצה אסוף, היא אייבג אורשים: איך מגשרים על הפער הכי אמסכל בצואיות?

היא מחפשת יציבות שמרגישה לו כמו כלוב, הוא מחפש חופש שמרגיש לה כמו נטישה. איך עוצרים את המאבק המתיש ולומדים לפגוש את הרגש העמוק שמסתתר מאחוריו, בלי לאבד את עצמכם בדרך?

ריקוד ההתרחקות - מערכת הכשל

הם הגיעו אחרי עוד ריב שגרתי, לא משהו חריג, ואפילו די מוכר. היא מבקשת ממנו שיביא יציבות, שיירד אליה אל הקרקע ויהיה מחובר. עבורה, האדמה חייבת להיות מוצקה כדי להרגיש ביטחון. הוא, מצידו, מייצג את הרצון שלו להרגיש כמו רוח, כמו ציפור, להיות חופשי. הוא מרגיש שהאדמה שהיא מביאה כבדה, נוקשה ותוקעת אותו. הריקוד הזוגי שלהם שקוף וכואב: ככל שמופעל אצלה

יסוד האדמה והיא מנסה לקרקע אותו אליה, כך הוא מרגיש כבד, חנוק ונסוג. ככל שהוא מפעיל את יסוד האוויר ומתרחק כדי לחפש לעצמו חופש ומרחב לעוף בו, כך היא מרגישה שהקרקע נשמת תחתיה והיא הופכת נוקשה ודור-שנית יותר. שניהם מדברים על העובדות של מה שקורה ביניהם: על הל"ז, על המשלות ועל חלוקת האחריות, אבל ברור שהסיפור האמיתי לא נמצא במילים הנאמרות. הסיפור האמיתי נמצא במקום שבו כל אחד מהם כבר מזמן לא מצליח להגיע אל השני. שניהם, כל אחד בדרכו, מרגישים לבד בתוך הקשר.

למה לעבוד על התקשורת הזוגית לא מספיק?

ברוב המקרים, התגובה הטבעית בשלב הזה היא לנסות "לתקן את התקשורת". מי אמר מה? איך כדאי לנסח משפטים נכונים יותר שיעזרו? איך להקשיב טוב יותר. עבודה על תקשורת נכונה היא דבר חיובי ומועיל ויש לה את המקום שלה, אך בשיטת דמיונוב זוגי, נקודת המוצא היא שונה. ההתמקדות אינה רק בפתור את הבעיה, אלא בלהקשיב ולגלות את המרחב הזוגי עצמו. איננו מתחילים במה שנאמר אלא במה שמפעיל את מה שנאמר. המטרה היא לעצור את התגובות האוטומטיות ולהפנות את המבט פנימה.

לפתוח פתח במערכות ההגנה ולהיות אורחים בעולמו של האחר

כדי לשבור את המעגל, ההזמנה היא להשהות את הניסיון לפתור או לשנות. במקום זה, כל אחד מבני הזוג מתבקש להיות "אורח" או "תייר" עם עיניים חדשות בעולמו הפנימי של השני. כשעוצרים את ההדף ומסכימים לשהות בחוויה, עולים דברים אחרים לחלוטין. מתחת לתגובה המהירה של הריחוק, בן הזוג ה"אווירי" יכול לפגוש לפתע תחו-

של אותם רגשות שורשיים. פתאום, לא יושבים מולנו בני זוג בקונפליקט, אלא נחשפים הילדים הפנימיים שזקוקים לנוכחות: הילדה שעומדת לבד על אדמה קשה, מחזיקה בכל הכוח את החיים שלהם שלא יעופו ברוח, מבוועת להישאר שם לבדה, והילד שכלוא, שרק רוצה לפרוש כנפיים ולעוף, ומבוועת שהכובד של האדמה יקבור אותו חי. כשאנו מאפשרים לבן הזוג להציץ לתוך הדימוי הזה בלי לשפוט, בלי לנסות לתקן ובלי לייעץ, קורה הקסם. כשהוא רואה את הבדידות



הפתח שלה להישאר לבד על הקרקע, הוא כבר לא רואה מולו משקולת כבדה שתוקעת אותו, אלא חווה עצב אמיתי עבודה ורצון לנחות מרצונו כדי להיות איתה. כשהיא נכנסת לעולמו ורואה את אימת הכלוב, היא כבר לא רואה אדם חסר אחריות שבורח, אלא מרגישה את הכאב שבניסיון הנואש שלו פשוט להיות חופשי. זהו רגע קריטי שבו מנגנוני ההגנה זיזים הצידה. האיום נעלם, והצורך להגן מתרכך. אין צורך יותר להסתגר או לתקוף, משום שהם חווים אחד את השני ממקום של נוכחות אמיתית. תת כותרת: הריפוי שבהסכמה להיות המרחב הזוגי לא משתנה דרך פתרון הבעיה או הכרעה מי צודק. הוא משתנה דרך היכולת לשהות בתוך עולמו של

ש כל א של ממש, חוויה שבה "אם אני נוחת לאדמה הזו, הכנפיים שלי נחתכות ואני נמחק". התחושה הזו גוררת חוויה של איבוד עצמי ובהלה. מנגד, בת הזוג ה"אדמתית" שתוקפת ומקבעת, פוגשת מתחת לנוקשות חוויה של בדידות תהומית על הקרקע, תחושה שהעולם כולו מונח רק על הכתפיים שלה, ואם היא לא תחזיק את שניהם מחוברים - הכל יתעופף ויקרוס. בתהליך של דמיונוב, המרחב כולו משתנה. הוויכוח בין שני מבוגרים על התנהלות הופך למפגש בין שני עולמות פנימיים שמופעלים זה מול זה בכאב.

לגעת בשורש

כשהשיח הופך פנימי, עולים דימויים

השני מבלי להרגיש מותקף. כשזה קורה, מנגנוני ההגנה כבר לא נראים כמו התקפה או ניתוק אלא ככאב עמוק שמנסה לשרוד. כשהכאב פוגש נוכחות מלאה, הוא לא צריך יותר להסתתר. זהו אולי הדבר הכי פחות טבעי בזוגיות המודרנית שבה אנחנו צריכים להבין הכל עד הסוף ואו לפתור. עלינו פשוט להיות. להיות שם ברגע שבו השני כבר רגיל להיות לבד. הריפוי אינו מתרחש כשמישהו צודק אלא הוא מתרחש כשמישהו סוף סוף לא נשאר לבד עם הכאב שלו.

מהי שיטת דמיונוב זוגי?

להפסיק לנהל משק בית ולהתחיל לפגוש אחד את השניה במרוץ החיים.

זוגות רבים הופכים לצוות לוגיסטי מצוין שמנהל בית, ילדים ועבודה, אבל מאבדים את הקירבה. השיחות הופכות לטכניות, הנוכחות נעלמת והלב נשאר מאחור. שיטת דמיונוב זוגי נולדה בדיוק בנקודה הזו: כדי להתחזר את המפגש, הנוכחות והאהבה אל תוך הקשר. זוהי שיטה חווייתית תהליכית כית המאפשרת לבני הזוג להשיל מנגנוני והרגלים אוטומטיים

להקשיב לעולם הפנימי אחד של השני בלי להרגיש איום לפגוש מחדש אחד את השניה - מעבר לתפקידים היומיומיים לחוות קרבה, נראות ואהבה בצורה עמוקה מדובר בתהליך עמוק הכולל סדרת מפגשים שבהם נכנסים יחד למרחב שקט, כל אחד פוגש את עולמו הפנימי של האחר, ונוצר מפגש אמיתי של מהות עם מהות.

זה הזמן להתחזר את הניצוץ. אם אתם מרגישים שהקשר הפך טכני, שאתם בתקופת שחיקה, או אפילו אם איבדתם תקווה - דמיונוב זוגי היא ההזמנה שלכם לחזור. זה לא דורש עוד מאמץ, זה דורש מפגש.

לפרטים ותיאום מפגש באתר דמיונוב

או ישירות במייל: ZUG.NOVEA@GMAIL.COM

דמיונוב זוגי
להקשיב ולגלות את המרחב הזוגי

הרב שבתאי סלביצקי

התנעדות



עניין של צניצת כיינות

הנרי פורד בונה מכוניות, המקל עובר במרוץ השליחים, ובחור מבולבל בארצות הברית מקבל מסר לחיים < להיות קליל אל העבר, להיות נוח לעתיד - זה הסוד שלנו > איך שאתה מסתכל על עצמך - תסתכל על זולתך, ככה יש סיכוי לאהבה

לחיים לחיים.

מעשה בשני חברים בלב ונפש שהיו נפגשים על בסיס שבועי בבית מזיגה שקט, מזמינים שתי כוסות יין שרף ואומרים יחד 'לחיים'. הם היו שותים את הכוסות עד גמירא, משוחחים זה עם זה באהבה ובפתיחות, ורק בחלוף זמן רב היו נפרדים איש מרעהו בחום ובידידות - עד למפגש בשבוע הבא כמובן...

ויהי היום, והנה בעל בית המזיגה רואה שהאחד נכנס לבית המזיגה מבלי שיתלווה אליו חברו. בחשש מה הוא שאל: 'אמור לי, למה חברך לא הגיע איתך היום?' 'אה', נאנח האיש אנחה המשברת חצי גופו של אדם; 'לפני כמה ימים הוא נלקח לבית עולמו. ככה... בפתע פתאום'. לאחר רגע של אתנחתא הוא שיתף ביגונו ואמר בפנים מכורכמות: 'זה ממש שבר את ליבי'.

'בכל מקרה', אמר האיש שכמו ניסה להסיח את דעתו מאבלו ולשנות את כיוון השיחה, 'הבא לי שתי כוסות, כרגיל'. 'שתיים?' שאל המזוג, 'הרי כעת אתה כאן לבד!...'

'אז מה' הגיב האיש, 'אנחנו עדיין יכולים לשוחח זה עם זה כמקודם. נשב כמנהגנו על כוסות יין ונדבר במחשבה'.

כך עברו כמה חודשים, שתי כוסות עשו את דרכן מדי שבוע מהדלפק אל השולחן הקבוע. אלא שיום אחד נכנס מיודענו וביקש כוס אחת בלבד. 'מה קרה?' שאל המזוג, 'האם כבר אינכם שותים יחד ומשוחחים זה עם זה במחשבה?...'

'מה פתאום!' דחה האיש על הסף את המחשבה הפרועה. 'פשוט החלטתי לאחרונה שאני מפסיק לשתות אלכוהול, אז אני מזמין אחת בלבד - כי היום אשתה רק בשבילי...'

בפרשת קדושים מצווה התורה: "לא תיקום ולא תיטור את בני עמך, ואהבת לרעך כמוך - אני ה'". וכולם שואלים: סליחה, איך אפשר לצוות את האדם על אהבת האחר כאהבתו את עצמו? הרי מטבעו "האדם קרוב אצל עצמו" ומלא באהבה עצמית; האם זה אפשרי

שיתעלה מעל לאהבתו העצמית ולאגוצנטריות הבסיסית ויאהב את רעהו כמוהו ממש!?

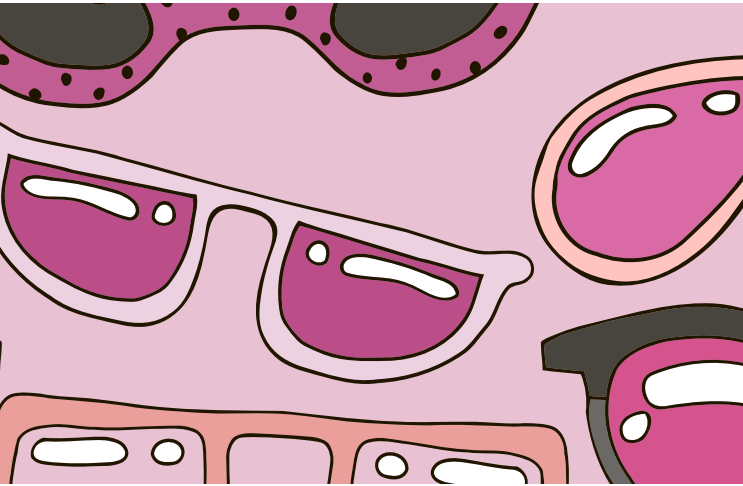
תעשיין הרכב האמריקאי הנרי פורד, היה ממשכללי שיטת 'הסרט הנע' שבה כל מחלקה במפעל ייצור המכוניות מכניסה רכיבים ספציפיים למכונית, ואחריה הוא ממשיך למחלקה אחרת שמוסיפה גם היא חלקים בוודים שעליהם היא אמונה, עד שככלות הסבב ישנו רכב מוגמר ומוכן לנסיעה. באופן זה, שבו כל אחד מוסיף למכונית חלקים אחדים ואיננו בונה את כולה, הצליח פורד להגדיל את יכולת הייצור של מפעלו עשרות מונים.

שיטת 'הסרט הנע' ממחישה היטב את חשיבותו של כל פועל ופועל, על אף שתפקידו מסתכם בחלקים אחדים בלבד מהרכב כולו. מספיק שפועל אחד יתרושל במלאכתו ולא יבצע את חלקו, כדי שהרכב לא יוכל לעלות על הכביש.

ניתן לראות בזה משל לעם ישראל: לכל אחד ואחד מאיתנו יש תפקיד ייחודי לו שעליו לבצע כדי שמפעלו האדיר של הקב"ה יגשים את מטרתו וייעודו: 'לעשות לו יתברך דירה בתחתונים'. וכשם שפאזל בן אלפי חלקים איננו מושלם אפילו בחסרונו של חלק אחד, כך ויותר מכך הפאזל של עם ישראל איננו יכול להגיע אל שלמותו בהיעדרו של יהודי, אפילו יהודי בודד.

בכל יום בתפילתנו אנו מבקשים: "ותן חלקנו בתורתך". תן וסייע בידינו לגלות את החלק המיוחד אך לנו בתורתך! עזור לנו להגשים את ייעודנו ושלחותנו במשימה הכללית של עם ישראל כולו!

לא פלא, אפוא, שרק עמידתם בצוותא חדא של כל ישראל "נגד ההר", היא שאפשרה את מסירת התורה לישראל. כשם שספר תורה חייב להיכתב בלא חיסור וגריעה, ואפילו חסרה בו אות אחת - פסול הוא לקריאה, כך רק כשישנם כל "ישראל" - ראשי תיבות: יש שישים ריבוא אותיות לתורה - ניתן לקבל את התורה ולהאיר איתה את העולם כולו. יתירה מזו: לא רק שהבאתם בברית של כל ישראל שבאותו הדור הייתה הכרחית כדי לקבל את התורה, אלא גם הנשמות שעתידות היו לרדת לעולם כעבור דורות - גם הן הושבעו וכאו בברית במתן תורה,



וכדברי הכתוב שהברית היא עם "אשר ישנו פה עמנו עומד היום... ואת אשר איננו פה".

יש בעירנו אנטוורפן איש עסקים מצליח שבכל יום, באמצע העבודה, עוזב הכל ויושב ושוקד על התורה במשך שעות. פעם הוא שיתף אותי בסיפור חייו המרגש. הוריו, יהודים מאמינים ויראי ה', עברו את השואה, ואחריה היגרו לארצות הברית והתחילו חיים חדשים. כשהבחור שלנו בגר ויצא לעולם, הלך ללמוד באוניברסיטה נחשבת משפטים ועשה חיל בלימודיו, אלא שבד בבד החל נוהא אחרי הרחוב האמריקאי, תפסותיו ותאוותיו...

בהזדמנות כלשהי הוא פתח את הנושא עם אביו והעלה בפניו את מחשבותיו ולבטיו לגבי המשך דרכו כיהודי שומר מצוות. מהסאב-טקסט של דבריו עלתה שאלה אחת: האם אני אמור לראות עצמי מחויב לדרך היהדות שבה חנינו אותי הוריי ושבה חוננו גם ה? ... אבא שלי אמר לי כך, סיפר האיש: אתה בוודאי מכיר את 'מרוץ השליחים', שבו על כל שחקן להעביר את המקל לשחקן הבא, על מנת שיצליחו להשלים את משימתם ולנצח. לעם ישראל יש 'מרוץ שליחים' משלו. על כל דור ודור מוטל צו אלוקי להעביר את הלפיד ולהצית את גחלת היהדות במלוא עוצמתה בדור הבא. וכך, דור אחרי דור, מאב לבן ומבן לנכד, עוברת מסורת ישראל, לא פעם תוך מסירות נפש כפשוטה.

אני - המשיך האבא - אינני מוצא את עצמי "חכם" מספיק בשביל להחליט לעצור ולקטוע את הרציפות המופלאה הזו, הנמשכת כבר אלפי שנים. אינני מספיק "נבון" בשביל לקחת על כתפיי החלטה כה דרמטית, החלטה שתגדע את מה שהיה כה חשוב עבור אבותיי ואבות אבותיי. איני מספיק חכם בשביל להכריז שאני חכם יותר מכולם...

איש העסקים סיים את סיפורו ואמר לי בהתרגשות: הדברים של אבי באותה שיחה בימי לימודי באוניברסיטה, מלווים אותי ומנחים את דרכי מאז ועד היום. המילים שלו שיצאו מן הלב, נכנסו אל הלב. דבריו המדויקים והנוגעים-ללב של האבא, שעל כל אחד מאיתנו לקבל מהדור המבוגר ממנו את המורשת הנצחית של עם ישראל, ולהשכיל להעבירה בבוא העת לדור העתיד, מתאימים לדברי רבי ישמעאל בפרקי אבות - "הווי קל לראש ונוח לתשחורת": עלינו להיות פתוחים ו"קלים" לקבל מ"הראש", מאלה שגדולים מאתנו בגילם, בחוכמתם ובניסיונם. ולצד זאת, על כל אחד להיות "נוח לתשחורת" - לחשוב כיצד יוכל להאהיב את דרך ישראל סבא על הדור הצעיר, על 'בני התשחורת' שעוד לא הלבין שערם. כן, עלינו להשקיע מאמצים להעביר את הלפיד לאותו דור שבעינינו נראה לפעמים כמפונק ומרדן, אם נזכור שבהם ורק בהם תלוי עתיד עמנו, ומשכך ראויים הם לקצת קרדיט ואמון...

מובא בספרים הקדושים שרבי ישמעאל היה גלגול מגשמת יוסף הצדיק, ובזוכרו כביכול את הסבל שסבל בגלגולו הקודם משנאת אחיו וקנאתם בו, ביקש רבי ישמעאל בדבריו להציע דרך זהב שתמנע את הישנות הדבר ותרכה אהבה בין הבריות.

בשביל קשר איתן בינינו, לימד רבי ישמעאל, חייבת להתקיים בינינו אינטראקציה מפרה ומועילה שמביאה בכנפיה לכול הצדדים. כלומר, קשר של קיימא מצריך הן קבלה מהזולת והן השפעה אליו. קשר טוב הוא כזה שכל הצדדים בו יוצאים נשכרים. אל תחששו לקבל מהאחר את מה שיש לו לתת עבורכם, זה בשום אופן לא יקטין אתכם. "היו קלים לראש" - קבלו מהאחר ותינהו מאיכויותיו. ומן הצד השני, אל תחסכו ממנו את הטוב שלכם! בנקודה שבה הוא 'בן תשחורת' ביחס אליכם ויכול ללמוד ולהחכים מכם - היו נוחים לתשחורת. וכאשר תתנו לאחרים ותינהו גם אתם מהם, ללא ספק תחושו קשורים זה לזה בקשר של קיימא ותשמחו בחברותכם.

על פי האמור נבין גם את הסיפא שבהוראת רבי ישמעאל: "הווי מקבל כל אדם בשמחה", ואת ההבדל בינה להוראת שמאי - גם היא בפרקי אבות - "הווי מקבל כל אדם בסבר פנים יפות". לקבל מישוהו "בסבר פנים יפות" זה לתת לו את התחושה שנעים לנו לראותו ולשמוע את קולו. זו תחושה שנותנת המון! כשכך אנו מקבלים את פניו, הוא מרגיש רצוי ומקבל ביטחון. אבל עדיין יש

מרחק גדול בין "סבר פנים יפות" לקבלתו "בשמחה".

שמחה היא מעבר לרוגע וסבר פנים. השמחה נוצרת כשאנו מקבלים משהו חדש, משהו שמוסיף בנו ונותן לנו. לכן כשאנחנו מקבלים מישוהו בשמחה, אנחנו מעצימים אותו ומעבירים לתת-מודע שלו מסר: המפגש אתך מוסיף לי! הוא לא רק נעים לי, אלא ממש מהנה ומשמח אותי. לפניך היה לי איזשהו 'חסר', ואתה מילאת אותו בעצם נוכחותך. וכך מושרשת בו ההכרה - יש לי מה לתת!

מובן, אם כן, כיצד הסיפא של דברי רבי ישמעאל נובעת מהרישא. אם אתה רוצה ליצור את התנאים הדרושים לקשר שבו הן אתה והן חברך יוצאים נשכרים ממנו ולשניכם שני כובעים - משפיע ומקבל - "הווי מקבל כל אדם בשמחה". אם כך תנהג, אתה תגלה בו את הרצון לתת לך ותינתן לו את הביטחון ביכולתו לעשות את זה. כשהוא יראה שאתה שמח לראותו, הוא יבין - במודע או שלא במודע - שיש בו משהו שמוסיף לך, עד כדי שמחה. ואז אכן תקבל ממנו ותעניק לו, והקשר ביניכם ילך ויתחזק.

כעת נשוב אל ציווי התורה - "ואהבת לרעך כמוך". והשאלה נשאלת: "ואהבת" - מילא; אבל "כמוך"? ! זו לא גוזמה חלילה? והתשובה היא: כל עוד מבטנו על עצמנו הוא דרך המשקפיים של הגוף, אכן מן הנמנע שנגיע לאהבת האחר במידה בה אנו אוהבים את עצמנו. הרי הגוף שלי איננו הגוף שלו, ומה טבעי יותר מכך שאוהב את גופי ובשרי למעלה משאוהב את זה של רעי?

הגוף מסתכל על העולם מנקודת מבט אגואיסטית, נהנתנית ותועלתנית. אם החבר מספק לי צורך כלשהו - אהבה/הקשבה/ כסף/עניין/הומור וכן הלאה, הרי שאוהב אותו. אם הוא יחדל מלספק אותי, אחדל אף אני מלאהוב אותו. זוהי "אהבה התלויה בדבר". אם נחדד, הרי שמלבד "אהבה התלויה בדבר" עלולה בקלות להתפוגג שכן "כאשר בטל דבר - בטלה אהבה", הרי שגם כשהאהבה עודנה קיימת, גם אז היא אהבה חיצונית בלבד. אני בעצם אוהב את הסיפוק, לא את האדם שמספק אותו.

אהבה אמיתית, לעומת זאת, היא אהבה שמצד הנשמה. כל הנשמות היו מאוחדות תחת כיסא הכבוד וגם כאן למטה הן מצד עצמן מאוחדות במשימתן ובשליחותן. כאשר אני רואה בעצמי קודם כל נשמה, אוטומטית אני אוהב את השני כאהבתי את עצמי, שהרי נשמתו מחוברת ומאוחדת עם נשמת שלי. יש לנו שליחות חיים משותפת. נשמתנו האלוקית איננה יצור אנוכי ואגואיסטי, אלא כזו שכל חפצה ותשוקתה הם לעשות את רצון ה' ולגרום נחת רוח למעלה. אם כן, לא ייפלא שבמשקפיים שלה יש אהבה אין סופית לנשמה שנייה.

וזוהו גם ההסבר להוספת התורה "אני ה'" בהמשך לציווי על "ואהבת לרעך כמוך". רק מצד ה"אני ה'" שבכל אחד מאיתנו, מצד ה'חלק אלוהי' שבנו, תיתכן אהבת רענו כאהבת עצמנו. לחיים, לחיים ולברכה! "ואהבת לרעך כמוך" - זה קל? לא בטוח, אבל בטוח אפשרי. אחרי הכל, זה עניין של משקפיים.



שפירת העומר בעיצומה ואני מרגיש שהימים עוברים בלי שאני משתנה?

ההנחה שהשינוי המורגש על ידינו הוא המבחן לקיום המצווה מובנת, ושייכת לרצון פנימי לקשר עמוק אל המצווה. אבל היא טעות כשהיא עומדת כתנאי. כשאדם מקיים מצווה הוא מאמין באלוקיותה וממילא בפעולתה, באין ערוך ממי שנוטל תרופה ומאמין בפעולת החומר הכימי שבה. הספירה עם הברכה שחז"ל תיקנו לנו, מאירה את נשמת הסופר, את כל האומה ואת כל העולמות כולם. הרגשת הקישור והשינוי לטובה היא מעלה נלווית, שאשרי מי שזוכה לה, אבל בשום פנים אינה תנאי.

אני בצרות. האם יש משהו פסול בלהתפלל על עצמי לפני שאני מתפללת על מישהו אחר?

אכן, חז"ל אומרים שהמתפלל על חברו נענה תחילה. ויחד עם זאת, כשאדם נמצא בצרה הוא מרגיש את הדחיפות ואת חריפות הצורך בישועה, ולא כל אחד נמצא במדרגה שבאותה שעה יכול לראות את צרכי הזולת לא פחות מצרכיו שלו. ולהעמיד פנים, זו בוודאי לא גישה נכונה. יהי רצון שהקב"ה יושיע אותך בתוך כל שאר כלל ישראל בכל צרותיהם.

האם הקב"ה נהנה מזה שאנחנו סובלים מהיצר הרע?

השאלה מתארת תמונה כאילו יש כאן דמות עם אינטרסים שנהנית מסבל ברואיה, וחס ושלום שנחשוב כך. אכן, בתורה יש התגלות כדמות ואנו פונים לה' יתברך כאל מנהיג העולם, אבל הכוונה היא שלמרות שהוא למעלה מכל גדר ומכל תכונה, הוא מתגלה אלינו בטוב וביושר. מצד גילוייו אנו מתייחסים אליו יתברך כמיטיב, כפועל צדק וכמביא את העולם למטרתו של טוב עליון. אבל לתאר דמות שעומדת מבחוץ ונהנית בצורה אגוצנטרית מסבלם של אחרים - חס ושלום, אין לך פגם באמונה גדול מזה. אכן, עצת המלחמה שלנו עם היצר הרע היא טוב עמוק ומפתיע, שמטרתו כדי לזכות אותנו בשותפות בטוב הנולד על ידי בחירתנו ופעולותינו.

עלון שבועי לעבודת השם בדרך החסידות

קרוב אליך

ת.ד. 52589 רמת גן < העלון טעון גניזה • karovel.co.il
לתגובות ויצירת קשר qarov.elecha@gmail.com קרוב אליך • לפרסום: 052-4061065



mesergo

שירותי פיתוח תוכנה
מפתחים פתרונות



073-80-11-111

go@mesergo.co.il



דיוור אלקטרוני | מערכות ווטסאפ
הודעות קוליות | הודעות סמס